ANUL X No. 2970 | O singură ediție | LUNI 13 OCTOMBRE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni și se plătesc înainte:

Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ 13 „

Numărul 10 bani

In străinătate 15 bani

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziarului

Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de linii se fac reducții din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

La Pesta, nu la Ploeștĭ!

Șase paginĭ

La Pesta, nu la Ploeștĭ!

Azĭ în sunetele muzicilor, regele luĭ Banfy și al luĭ Ieszenszky, regele care a trădat interesele Romînieĭ, va ridica vălul care acoperă statuia vînătorilor din orașul Ploeștĭ.

Intrebarea însă ce șĭ-o pune orĭ și ce Romîn e aceasta: Ce caută Carol la Ploeștĭ? In adevăr, pentru ce ar pîngări el cu prezența-ĭ amintirea scumpă a acelora carĭ aŭ luptat la Grivița și șĭ-aŭ lăsat oasele pe cîmpiile bulgare? Feciorii țăreĭ aveaŭ un ideal de îndeplinit, idealul de a libera țara de jugul Turcilor, idealul de a face o patrie liberă, cu oamenĭ liberĭ. Cînd trîmbițele sunaŭ pasul de atac, cînd în potriva maluluĭ înalt și teribil al celor treĭ redute, soldații în suprema sforțare aŭ împlîntat tricolorul romîn pe fortul musulman, cînd moartea curgea din toate părțile și fie-care soldat îșĭ dădea prinosul viețeĭ sale, acel ce murea avea înaintea luĭ o țară independentă și vedea prin păinjinișul ceasuluĭ din urmă fericirea stăpînind patria romînă. In această halucinațiune, Carol devenea regele-părinte, acela care a fost menit să urmeze tradiția luĭ Ștefan cel mare și Alexandru cel bun, eroul care va face să pălească amintirea luĭ Mircea cel bătrîn și a luĭ Mihaĭ-Viteazul. Il vedea rege blînd și bun, muncind pentru prosperarea țăreĭ, mărit prin bravură și mărind și faima țăreĭ sale, iar în lăuntru căutînd să vindece rănile eĭ, aducînd moralitatea în viața publică și socială și ast-fel lucrînd, în cît istoria pe tablele eĭ de aramă să numească pe regele Romînieĭ *Carol cel mare*.

Așa visaŭ eroiĭ ale căror oase albesc cîmpiile bulgare și eĭ aŭ murit cu bucurie, cu entuziasm, împlîntînd drapelul țăreĭ în strigătul pe care l'a întrerupt moartea: *Trăiască Romînia!*

...Și azĭ cînd se evoacă umbra eroilor, cînd în piatră și în bronz cetățeniĭ ploeștenĭ caută să le veciniceascä amintirea, aceste umbre ies din mormînturĭ și se întreabă unde le e țara lor fericită, unde le este regele bun și drept, darnic și patriot, care s'a înălțat rege pe trupurile lor schilodite de iatagane, ciuruite de gloanțe?

Regele vostru... privițĭ-l. Se întoarce de la Pesta unde a chefuit cu dușmaniĭ țăreĭ noastre, pe pieptul luĭ staŭ semnele trădăreĭ. Voĭ ațĭ murit pentru cinstea țăreĭ și a regeluĭ vostru și el n'a făcut de cît să o umilească, să o îngenuchie, să o sărăcească și să o demoralizeze în așa chip, că azĭ a devenit a tot puternic. Văduvele și copiĭ voștriĭ aŭ trăit și trăesc în sărăcie, ceĭ carĭ s'aŭ întors acasă aŭ găsit vatra rece și mizeria stăpînind căminul lor, aŭ aflat aceiașĭ nedreptate și samolvolnicie, acelașĭ dispreț de cel sărac și de cel mic, aceiașĭ batjocură de dînșiĭ, eroiĭ obscurĭ carĭ credeaŭ că vor fi răsplătițĭ cel puțin cu nițel pămînt de hrană și cu respectarea viețeĭ și cinsteĭ lor. Și pe cînd sărăcia stăpînește țara, regele a ajuns bogat și în avariția luĭ a uitat că datoria unuĭ suveran este tocmaĭ a lăsa ca din fărămiturile splendoareĭ sale să se împărtășească cît maĭ mulțĭ.

...Umbre sfinte, reintrațĭ în mormintele voastre, sacrificiul v'a fost mare, dar inutil, opera voastră a distrus-o trădătorul de la Pesta, regele luĭ Banfy și al luĭ Ieszenszky.

Reîntorcețĭ-vă în întunericul groapeĭ, nu maĭ eșițĭ la lumina zileĭ și a durereĭ; astăzĭ însă cînd *el* vă pîngărește memoria, cînd vă insultă opera voastră măreață și sfîntă, umbre eroice strigațĭ-ĭ cu putere și indignare, aruncațĭ-ĭ blestemul neamuluĭ vostru și spunețĭ-ĭ:

— **Majestate ungurească, la Pesta, nu la Ploeștĭ e locul tăŭ.**

Const. Mille

Generalul Candiano-Popescu

E ziua *luĭ*. Monumentul de la Ploeștĭ este făcut în amintirea și glorificarea vînătorilor comandațĭ de dînsul, cu multă bărbăție, dar și cu mult decor.

Fost avocat în Ploeștĭ, fost republican în urbea libertățeĭ, apoĭ fost aghiotant regesc, azĭ e general și din trecutul luĭ furtunos, nu ĭ-a rămas de cît aceiașĭ impetuozitate, aceiașĭ vorbire exuberantă și aceleașĭ gusturĭ carĭ de multe orĭ sînt în dauna nasturilor de la haina celuĭ cu care vorbește. In adevăr unul din argumentele sale convingătoare este că te apucă de un nasture și țĭ-l trage, țĭ-l trage pînă cînd cedezĭ tu, orĭ nasturele cedează.

In procesul sergentuluĭ Iacob Țăranu, în potriva ordinelor venite de la ministerul de războiŭ, a luptat pentru achitarea tînăruluĭ rezervist.

Maĭ dăună-zĭ era să-șĭ dea dimisia din armată, dar a revenit asupra acesteĭ hotarîrĭ și a rămas tot în rîndurile oștireĭ pe care, zice el, „o iubește ca pe o amantă“.

Per.

Părerea majoritǎților

După cum am anunțat, guvernul a decis să convoace majoritățile pentru a le consulta asupra situațieĭ.

D. Dim. Sturdza vrea să-șĭ limpezească poziția pentru a ști în ce sens să rezolve criza actuală.

Am spus că în minister sînt treĭ curente, fie-care cu desăvîrșire opus celor l'alte. Ast-fel îĭ e imposibil primuluĭ-ministru să ĭa o hotărîre pe care s'o urmeze.

Scopul convocăreĭ

Majoritățile aŭ să fie consultate maĭ întîĭ asupra acestuĭ punct:

Sînt dispuse să susție pe d. Dim. Sturdza la guvern fără nicĭ o condiție, saŭ doresc ca președenția consiliuluĭ să fie trecută altuĭ membru al partiduluĭ?

D. Dim. Sturdza cere, se înțelege, puterea necondiționată pentru ca numaĭ ast-fel va putea să ție piept tutulor competitorilor de portofoliĭ și președințiĭ de consiliu.

Dar e probabil că asupra acestuĭ punct va fi foarte greŭ să triumfe.

Atuncĭ vine a doua chestie:

Majoritățile vor remaniare, și în ce sens?

Și d. Sturdza se va putea orienta ce combinație ĭ-ar asigura majorităție maĭ sigure și maĭ puternice.

Importanța consultăreĭ

Majoritățile nu sînt convocate pentru a decide asupra situațieĭ, ci numaĭ pentru a lămuri guvernul. D. Sturdza și maĭ ales d. Gogu Cantacuzino vor să știe dacă pot să conteze pe camere în contra orĭ-cuĭ, saŭ trebuie să ĭa măsurĭ în contra camerelor.

Dacă majoritățile nu decid să sprijine serios guvernul și în contra tutulor dizidenților, d. Sturdza va cere regeluĭ dizolvarea.

O va obține? bine. Atuncĭ d. Cantacuzino speră că toțĭ dizidențiĭ se vor înmuia. Nu va acorda regele dizolvarea, guvernul se va retrage pur și simplu.

Retragerea partiduluĭ

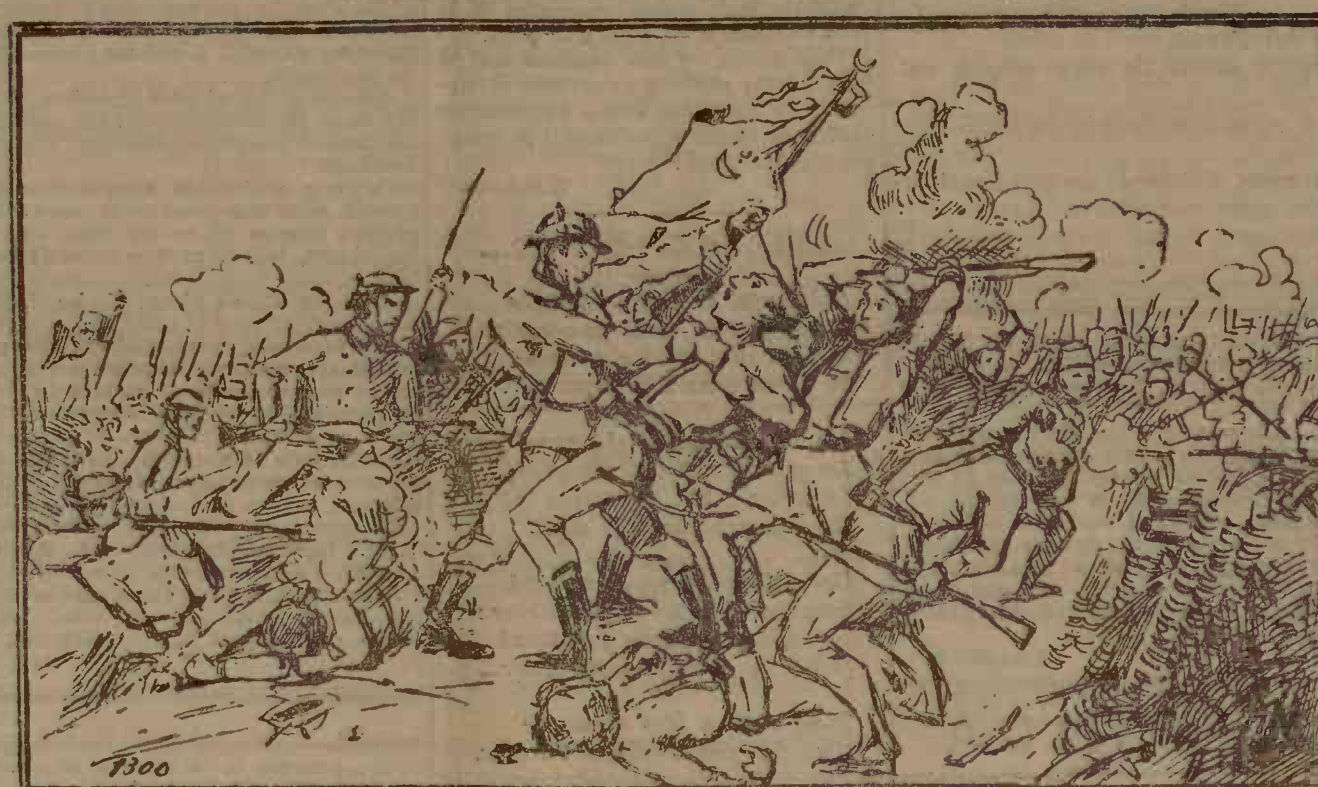
Această retragere, după părerea d-luĭ Cantacuzino va atrage retragerea întreguluĭ partid de la putere.

D-sa contează pe acest fapt, care e considerat ca neînlăturabil de către toțĭ liberaliĭ, pentru a face presiunĭ în favoarea guvernuluĭ actual.

Important este că însfîrșit d. Eug. Stătescu va fi silit să se pronunțe pe față.

Rep.

ASALTUL GRIVITEI

LUAREA DRAPELULUI TURCESC

Eroiĭ de la Grivița

Aceștia sunt ceĭ treĭ eroĭ: soldatul Grigore Ion, sergentul Stan Gheorghe și caporalul Nica Vasile, din batalionul de vînătorĭ, carĭ în lupta de la Grivița aŭ luat un steag de la turcĭ. Steagul depus la arsenalul din Bucureștĭ, este verde și are în mijloc semiluna și steaua de aur.

Cînd la 19 Septembre, Grigore Ioan, a adus steagul în Bucureștĭ, i s'a făcut o strălucită primire, a fost acoperit de florĭ și i s'a oferit un ceasornic de aur.

Iată cum povestește Grigore Ion însușĭ, lupta pe care a avut'o ca să poată lua drapelul:

„Ne aflam înainte, gloanțele cădeaŭ ca grindina. Turciĭ eraŭ la 300 de pașĭ, dar băteaŭ în retragere. Eŭ eram înaintea celor-l'ațĭ; vream să omor un turc cu baioneta. De o dată văd ca la 100 de metriĭ un zăplan dînd fuga cu steagul în mînă. Il ochiesc și cade. Mă reped la dînsul și sosesc tocmaĭ cînd se silea să pună mîna pe revolver. Iĭ înfig baioneta în piept și pun mîna pe drapel. Turcul murise, dar mîna'ĭ era încleștată pe drapel. Mă siliĭ să i-l smulg din mînă, dar văzuĭ alțĭ douĭ turcĭ repezindu-se asupra mea. Mă puseiŭ în apărare știind în ce grea poziție eram. Din norocire, sergentul și caporalul meŭ, văzură pericolul la care eram expus și se repeziră la mine; eŭ am omorît un turc și eĭ pe cel-l'alt și ast-fel am luat drapelul“.

Intrunirea de azĭ

Astă-zĭ la „Dacia“, ca și la „Teatrul Național“, reîncepe stagiunea. D. Fleva și-a găsit „chestia“ după care umbla și crede că această agitațiune în potriva „ignobiluluĭ“, poate să-ĭ îndrepte situațiunea sa politică.

Noĭ în această privință ne-am spus părerea. D. Fleva merge în potriva curentuluĭ, de oare-ce azĭ orĭ și ce Romîn știe că singurul vinovat e regele, acela care conduce de fapt politica internă și cea externă.

D. Fleva se va pune pe tărîmul constituțional și va arăta onor p. t. publiculuĭ că după „constituție“ miniștriĭ singurĭ sînt răspunzătorĭ de faptele regeluĭ și că dacă acesta a mers la Pesta, dacă a decorat pe Ieszensky, vina este a d-luĭ Sturdza.

Ceea ce stă scris la Constituție și ceea ce este în realitate, sînt două lucrurĭ deosebite. Democrația se plînge tocmaĭ de acest fapt că regele, neráspunzător după pactul nostru fundamental,—sigur decĭ de impunitate—șĭ-a arogat toate drepturile, a devenit rege absolut și anihilînd orĭ și ce inițiativă, distrugînd orĭ-ce opunere saŭ caracter și făcînd din guvern și parlament, un simplu biuroŭ de înregistrare a voințeĭ și ucazelor sale.

Cînd regele a mers la Pesta și a trădat prin aceasta cauza națională, cînd a decorat pe prigonitorul Romînilor de peste munțĭ, tocmaĭ pentru a arăta și maĭ mult că țara romînească, abandonează cauza lor, regele singur are răspunderea acelor fapte anti-naționale. E dar nedrept și imoral a ascunde adevărul, a te pierde în speculațiunĭ constituționale și a duce o campanie, care ar fi dezvinovățirea suveranuluĭ.

Voește d. Fleva, să aibă curentul cu sine, să deschidă bine ochiĭ, să vadă pe marele vinovat și să'l aducă înaintea opinianeĭ publice, ca să'l înfiereze.

Nu va face acest lucru, va dovedi că în această cestiune a rămas politician ordinar și lumea de se va duce la „Dacia“, o va face cum merge la teatru saŭ la menagerie, maĭ ales la menagerie, ca să vadă cum tribunul o să devoreze pe „ignobil“, căcĭ nu de geaba ne scoborîm din neamul care cerea „pîine și circ“.

Sfinx.

Murdărie oficială

Nu se putea ca, amestecîndu-se, guvernul să nu pățeze serbarea cetățenească și națională ce se săvîrșește azĭ la Ploeștĭ.

După ce s'a dedat la cea maĭ polițienească cenzură a cuvîntărilor ce se vor rosti de inițiatoriĭ monumentuluĭ ce se inaugurează, guvernul a simțit nevoia uneĭ a doua murdăriĭ — și a comis'o.

Comitetul de inițiativă, care prin ale luĭ și numaĭ prin ale luĭ stăruințĭ, a ridicat monumentul Vînătorilor, a invitat la inaugurare, printre alte corporațiunĭ, și pe aceea a israelițilorpămîntenĭ, în care se află numeroșĭ rezerviștĭ, foștĭ militarĭ pe timpul glorioaseĭ campaniĭ din 1877.

Cînd a făcut această invitare, comitetul de inițiativă al înălțăreĭ monumentuluĭ a știut ce face și e de presupus că acest comitet o fi cel puțin tot atît de patriot ca și guvernul care a tolerat decorarea luĭ Ieszenszky!

Ei bine, prefectul de Prahova, ca reprezentant al guvernuluĭ, a interzis delegațieĭ corporațiuneĭ invitate de a apare azĭ la serbare — și în caz contrar, de sigur că delegația ar fi îndepărtată cu forța.

Ce înseamnă această josnică și prea murdară măsură guvernamentală?

Ce înseamnă acest polițism infect la o solemnitate, în care nu guvernul, saŭ palatul invită, ci, din potrivă rege și guvern sînt invitațiĭ cetățenilor liberĭ, carĭ sînt stăpînĭ pe măsurile ce cred să ia la inaugurarea unuĭ monument ridicat de dînșiĭ!

Eterna murdărie oficială!

Silex

Oprirea Meetingului din Brăila

Cu începere de erĭ guvernul șĭ-a angajat atitudinea față cu mișcarea națională din țară.

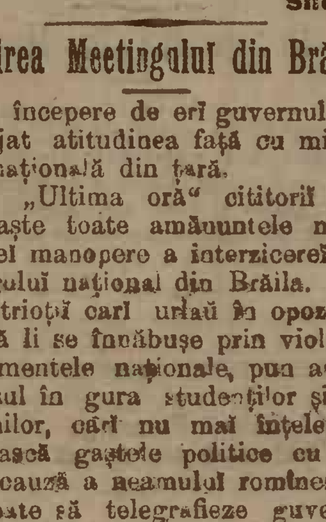
La „Ultima oră“ cititoriĭ vor cunoaște toate amănuntele mizerabileĭ manopere a interzicereĭ meetingului național din Brăila.

Patrioțiĭ carĭ urlaŭ în opozițiune că li se înnăbușe prin violențe sentimentele naționale, pun astăzĭ călușul în gura studenților și cetățenilor, carĭ nu maĭ înțeleg să slujească gaștele politice cu marea cauză a neamuluĭ romînesc.

Poate să telegrafieze guvernul la Pesta isprava infamă de erĭ— dar acĭ, în țară, șĭ-a subscris moartea.

Ad.

Grigorie al Lucăĭ

In privința luăreĭ drapeluluĭ turcesc există o controversă. Acest fapt eroic se revendică de un alt fost militar, Grigorie al Lucăĭ, din regimentul 13 de Dorobanțĭ din Iașĭ. — In această privință acum treĭ anĭ de zile a avut loc o vie dezbatere prin presă și fostul deputat A. C. Cuza a luat în mînile sale cauza acestuĭ soldat și a adus'o înaintea parlamentuluĭ. Camera ĭ-a votat o mică pensiune viageră. — Totușĭ dezbaterile nu sînt încă închise și este de luminat acest punct al istorieĭ războiuluĭ pentru independență.

Cronicarĭ imparțialĭ, ne credem datorĭ a reaminti și despre acest eroŭ, rămînînd ca istoria să hotărască cine a luat drapelul: Grigorie Ion, saŭ Grigorie al Lucăĭ?

CARNETUL SAPTAMINEI

Din țară

Reformele regimuluĭ actual se succed și nu se maĭ sfîrșesc.

Una care le va întrece pe toate, este reforma reformatuluĭ căpitan Milicescu, care silește pe sergențiĭ de oraș ca să se aprovizioneze cu flanele, cu ceasornice, cu țigarete, cu inele, cu placa luĭ Radivon, cu monoclurĭ și alte metalurĭ.

In urma acestor reforme e sigur că sergențiĭ de oraș vor lăsa pe D. căpitan Milicescu să păzească singur orașul.

Advocațiĭ Romînĭ, produs al facultăților naționale, aŭ luat poziție în potriva advocaților importațĭ din Belgia.

Precum Americaniĭ se tem de concurența Chinezilor, tot asemenea și advocațiĭ din Romînia cer măsurĭ protectoare în potriva celor carĭ vin din Belgia.

Care va să zică, după ce am lovit Anversul, creînd linia Rotterdam, acuma voim să desființăm și Bruxella?!

Belgia occidentuluĭ prigonită de Belgia orientuluĭ!

O tempora! O mores!

In numărul de erĭ am comunicat cazul ministruluĭ Jenică Brătianu care, venind să-șĭ sature colectivistul săŭ stomach, s'a instalat în restaurantul găreĭ de Nord și a închis ușile cu cheia.

Fapta brînzoiuluĭ a produs o mare veselie în toate cercurile din Capitală, și toată lumea se întreabă: „Cînd, oare, se va sfîrși seria neghiobiilor acestuĭ copil?“

Găeștiĭ în Belgia!

Mititelul Vintilă, fratele luĭ Ionel, are și el succesele sale. Se spune că a izbutit să transporte Găeștiĭ în Belgia, adică să încheie cu Belgieniĭ un contract pentru exportul tutunuluĭ nostru.

Sărmaniĭ colectiviștĭ; toate succesele lor se sfîrșesc în fum și în scrum!

Din străinătate

Ex-regele Milan șĭ-a văzut visul cu ochiĭ. S'a întors în Serbia și a alungat din minister pe Simicĭ, cu care este nu numaĭ în dușmănie politică, ci și în dușmănie personală.

De altmintrelea Simicĭ se și compromisese în ultimul timp, cînd, cu ocaziunea judecăreĭ căpitanuluĭ de haiducĭ Sava Brkicĭ, apăru ca apărător indirect al acestuia.

Și să se maĭ zică: „Corb la corb nu scoate ochiĭ.“ Hoțul de Milan gonindu-l pe hoțul de Simicĭ... Ce spectacol!

Cronica scandaloasă a curților europene, are de înregistrat un noŭ fapt. Printre mahalagiĭ din jurul tronuluĭ german, circulă știrea că împărăteasa Frederic, mama împăratuluĭ Wilhelm II, are de gînd să se mărite a doua oară, și anume cu prefectul curțeĭ sale. Faptul acesta foarte natural printre noĭ muritoriĭ de rînd, ar fi unic în analele familieĭ Hohenzollern, așa că zvonul a produs pretutindenĭ o deprimătoare impresie la Berlin... Dar împărăteasa Frederic e Englezoaică, și te pomeneștĭ că adeverește zvonul mahalagiilor...

Nansen după ce a vizitat polul, s'a apucat să viziteze America. Ultima călătorie e mult maĭ plăcută, se înțelege. Nansen a fost angajat de un impresario american să ție o serie de conferințe în Statele-Unite, drept care va primi ca răsplată suma de 375.000 leĭ. Pînă acum nicĭ un conferențiar științific n'a fost așa de bine plătit ca Nansen. Rămîne să ne întrebăm ce fabuloasă ar fi suma pe care ar primi-o Andrée pentru conferințele sale, dacă expedițiunea sa în balon ar reuși.

Nota veselă

Guard silvic: *(către un vînător) Nu ștĭĭ că în luna asta nu se cade să împușțĭ iepurĭ?*

— Da cine-țĭ spune că împușc vre-un iepure?

CHESTIA ZILEI

Iată o caznă, care întrece legenda luĭ Tantal.

Eştĭ în teatru, aĭ scena la doĭ paşĭ, te bucurĭ de nişte ochĭ de vultur,—dar pace: nu poţĭ vedea nimic.

Damele, cu pălăriile lor teribile, cu egretele enervante, cu fundele nesfirşite te împiedică să vezĭ.

Te scolĭ în picioare, ţipă ceĭ de la spate. Te daĭ la dreapta jenezĭ cucoana din acea parte. Daĭ la stînga, cazĭ peste altă pălărie.

Uf! ce tortură, ce pălăriĭ!

— Jos pălăriile!

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Noua zeiţă

Inainte, cînd eram tînăr şi vibram, ca o harpă eoleană, la orĭ şi ce atingere, cînd mă entuziasmam de frumos şi de bine, amorul mă electriza, ideile marĭ îmĭ dădeaŭ o zguduitură puternică. Azĭ în afacerĭ de electrizare, am ajuns la o prozaică maşină electrică pe care o mînueşte excelentul amic d-rul Erdreich. E trist fireşte să recurgĭ la scînteia pe care o dă o pila, pe cînd altă dată vibrarea era venită de la sine şi pila electrică era propria-ţĭ natură tînără şi caldă.

Şi ast-fel iată-mă pus în poziţiune să fac studiĭ asupra electricităţeĭ şi să mă minunez faţă de rezultatele ştiinţeĭ şi de a-tot puternicia aceşteĭ nouĭ zeiţe. Te doare stomachul, ţi se pune în gură maşinăria întreagă, singele ţi se urcă la cap şi apasă asupra ideilor, munca nu maĭ merge, eştĭ indispus, vezĭ totul în negru, te cerţĭ cu stăpînii, facĭ scandal amanteĭ, te crezĭ cel maĭ nefericit om, omenirea o priveştĭ ca prin o sticlă fumurie! De odată te ia în primire amicul Erdreich, începe să-ţĭ facă să băţie întreg corpul, să te pătrundă cu atîtea curente electrice, să-ţĭ dea un duş electric, apoĭ să te ia în primire Ion băiaşul şi să te aşeze în baie, şi te masează, şi te bate, şi-ţĭ maĭ dă cînd duşurĭ calde, cînd recĭ. Odată scăpat din mîinele lor, te vezĭ reîntinerit, dispar gîndurile negre, începe să-ţĭ vină gust chiar şi să te însorĭ, devĭĭ bun cu slujnica, îţĭ săruţĭ drăgăstos amanta. Cît despre ideĭ ele curg bine şi limpezĭ, capul nu te maĭ doare, nu maĭ este greoiŭ, iar *Chiţibuş* devine iarăşĭ cu *ideurĭ*. Pesimistul reîncepe a fi optimist şi în expansiunea luĭ amoroasă ar fi în stare să strînga în braţe fericita maşină care îl electrizează acum, întocmaĭ cum altădată îl electrizară binele şi frumosul, ideile marĭ şi femeile nostime.

De altmintrelea, în timpul cînd alţiĭ sînt pe mîna doctoruluĭ, cînd măsor dintr'un capăt la altul sala de aşteptare, cîte studiĭ nu fac eŭ asupra omenireĭ! Ce expresiunĭ aŭ unele feţe şi cum durerea le schimbă, în bine saŭ în răŭ.

Pentru uniĭ, obrazul e o oglindă ştearsă, nu se observă nicĭ o urmă de ceea ce suferă. Alţiĭ însă port în chip vădit stigmatele suferinţeĭ. Uniĭ sînt eroĭ carĭ merg înspre moarte cu fruntea sus, alţiĭ sînt laşĭ carĭ tremură înaintea acesteĭ ideĭ şi carĭ în tocmaĭ ca şi acel care se îneacă, în loc de paiul salvator, se apucă de maşina electrică a d-ruluĭ Erdreich. Zînă bună şi darnică ea da sănătatea la toţĭ, speranţa o reimplîntă în toate spiritele şi din aceste turme de suferinzĭ, se aude par-că un imn în cinstea aceşteĭ nouĭ zeităţĭ, care ne dă lumină, căldură, forţă motrică şi viaţă —şi ideĭ.

... Şi acum gentile cetitoare şi voĭ corespondente şi maĭ gentile, dacă veţĭ găsi pe *Chiţibuş* reîntinerit, dacă vă veţĭ arunca ochiĭ maĭ cu plăcere pe rubrica luĭ, aduceţĭ şi voĭ laude şi mulţumirĭ aceluĭa care în fie-care dimineaţă îĭ dă porţia de putere ca să stea la vorbă cu voĭ femeile, cu carĭ conversaţia este atît de obositoare pentru fiinţele şubrede.

Chiţibuş.

CRONICA

Monument naţional

Bulevardul Independenţeĭ din Ploeştĭ a căpătat o podoabă nouă. Aproape în mijlocul săŭ se înalţă monumentul pe care fiĭ cetăţeĭ libertăţeĭ 'l-aŭ ridicat eroilor căzuţĭ pe cîmpul de onoare.

Pe vîrful monumentuluĭ, vulturul cu aripele întinse ţine în cioc drapelul desfăşurat: el anunţă vestea cea bună vestea despre independenţa şi despre libertatea Romînilor.

Monumentul naţional din Ploeştĭ, este naţional din toate punctele de vedere, el reprezintă şi o bucată din arta noastră naţională. Ne-am depărtat şi noĭ odată de clişeiele obicĭnuite, şi arta naţională, ni se prezintă şi nouă odată liberă: liberă ca vulturul de pe vîrful monumentuluĭ, liberă ca ţara pentru care aŭ căzut eroiĭ în a cărora amintire s'a înălţat monumentul...

Dar dacă ţara e liberă, sînt oare şi oameniĭ liberĭ? Dar oare fiiĭ, fraţiĭ, rudele celor morţĭ pe cîmpul lupteĭ pentru libertate şi independenţă, sînt eĭ oare liberĭ? sînt eĭ oare independenţĭ?

Iată întrebărĭ ce ni se impun în aceste momente de sărbătoare, — la carĭ însă nu vroim să răspundem fiind că ştim că răspunsul ar face să păleascâ splendoarea şi bucuria,—şi orĭ ce ar fi, în asemenea zile vroim să avem splendoare, vroim să ne bucurăm...

Inter.

Geografia în licee

Există o serie de studiĭ în licee, carĭ se predaŭ de amar de anĭ, tot ca în primele faze embrionare ale şcoalelor. De la dascălul Chiosea al regretatuluĭ Ion Ghica şi pînă azĭ, aceiaşĭ rutină cercueşte minţile une-orĭ ale profesorilor maĭ cu nume din cîţĭ bruma-ĭ avem! Ne ocupăm în treacăt de ceĭ de geografie.

Cine n'a trecut prin tortura mnemotechnică impusă de aceştĭ profesorĭ, cine şi cu ce-a rămas ca folos practic din toată sumedenia de afluenţĭ para-afluenţĭ ba şi obîrşiile tuturor apelor carĭ cutreeră globul?

Nu e păcat de atîta energie cheltuită de minţile tinere *în zadar* cînd *aşa cum* se predă Geografia în şcoalele noastre,—probă sînt examenele de ofiţer în rezervă — nicĭ un elev nu poate să se servească în înţelesul ştiinţific de o bună hartă?

De ce nu se inzistă de loc asupra cunoştinţelor topografice adequate geografieĭ, singurile carĭ te luminează şi prin mijlocul cărora priveştĭ ca într'o fotografie exactă orĭ-ce porţiune de teren o aĭ reprodusă?

Cunoştinţele acestea nu maĭ sînt de specialist, eĭ ţin ca parte integrantă de orĭ-ce om cult, şi cine nu ştie de cît folos nu poate fi topografia *în geografie* pentru orĭ cine se mişcă de la un punct la altul al pămîntuluĭ. Tinerĭ ies din liceŭ fără să ştie calcula de pe o hartă amănuntele de teren reprezentate, şi poate li s'a explicat hieroglifele obeliscurilor egiptene! E timp să se „modernizeze“ ştiinţa geografieĭ şi în şcoalele noastre ca prin alte părţĭ.

Vom inzista cu altă ocaziune maĭ pe lung asupra moduluĭ de predare al istorieĭ. Incă un studiŭ, sistem de idiotizare pentru exerciţiul atîtor dascălĭ pe seama atîtor generaţiunĭ!

Mihnea.

DEPARTE...

Sub nucul cu ramurĭ bătrîne
Stă draga cu ochiĭ pe-o carte,
O soră maĭ mică c'un cîine
Se joacă ceva maĭ departe.

L'apucă de coadă şi-ĭ pune
La gît o frumoasă panglică,
Iar cîinele, biet, se supune
Stăpîneĭ frumoasă şi mică.

De-odată se'ndreaptă voioasă
Spre mine şi'n braţe îmĭ sare:
Să'ĭ spun o poveste frumoasă
Şi mare,—cît lumea de mare...

Incep c'un a fost o poveste
C'un făt şi-o copilă, şi-mĭ vine,
Spunînd-o, să plîng fără veste,
Că'ĭ vorba de ea şi de mine.

Iar draga m'ascultă şi plînge,
Cu ochiĭ într'una pe carte;
Copila de mînă mă strînge:
—Şi unde sînt dînşiĭ?.—Departe!..

Virgiliu N. Cişman.

Invenţiunĭ şi noutăţĭ

Fîntîna luminoasă de la Pittsburg.— „Electrical Engineer“ aduce ştirea că de curînd s'a instalat la Pittsburg (America) cu cheltuiala companieĭ tramvayuluĭ electric şi a comuneĭ, o gigantică fîntînă luminoasă, în oraş la parcul Stanley. Fîntîna e luminată de opt lampĭ cu arcurĭ, cu o putere de 8000 lumînărĭ. Acelaşĭ curent electric servă la transportarea ca şi la distrarea publiculuĭ.

Apa luată din conductele oraşuluĭ are o presiune de 10 kilograme pe centimetru pătrat, curge în cantitate de 60,000 litriĭ pe minut la o înălţime de 60 metri.

Este important faptul că toată mişcarea se face de un singur om, ceea ce e un progres colosal faţă de fîntînele luminoase carĭ aŭ funcţionat la expoziţia din Paris de la 1889. Acele fîntînĭ aveaŭ o întreagă maşinărie şi cereaŭ o mulţime de oamenĭ şi de semnale ca să poată funcţiona.

*

Producţiunea naturală a energieĭ.— Se ştie că pînă acum la săparea galeriilor subterane lucrătoriĭ găseaŭ o piedică în apa ce izvora din pămînt. Societatea pentru exploatarea cărbunilor de la Bouches sur-Rhône a găsit mijlocul să întrebuinţeze această apă pentru punerea în mişcare a dynamuluĭ producător al curentuluĭ electric ce ajută la săparea galerieĭ.

*

Cablul de la Puerto-Plata la New-York.—Societatea franceză a telefoanelor începuse aşezarea unuĭ cablu submarin între Puerto-Plata (Haiti) şi New-York; dar din cauză că un ciclon a cauzat stricăciunĭ vaporuluĭ „François Arago“ care lucra la aşezarea cabluluĭ lucrarile aŭ fost întrerupte.

Acuma ele reîncep din noŭ. „Seine“ noul vapor al societăţeĭ însărcinat cu aşezarea cabluluĭ la adîncimele marĭ, a plecat deja de la Halifax pe linie. Să speră că instalarea cabluluĭ se va face în curînd.

Un bucureştean pe zi

Gr. C. Cantacuzino

D. Gr. C. Cantacuzino este director general al teatrelor şi membru în comitetul Jockey Clubuluĭ.

A făcut parte din comitetul Teatruluĭ Naţional încă de pe cînd era Ion Ghika director general şi s'a bucurat tot-d'auna de reputaţia că posedă un bun simţ deosebit şi are un gust artistic pronunţat.

Aceasta şi faptul că e membru al uneĭ vechĭ familiĭ boereştĭ, l'aŭ urcat la conducerea instituţieĭ artistice Teatrul Naţional.

De sigur că dacă ar avea maĭ multă energie şi ar ţine maĭ mult seama de părerile sale de cît de ale celor carĭ îl înconjoară, teatrul ar fi mers mult maĭ bine.

A tradus cîte-va piese: *Ţarina*, *Lupta între femeĭ*, *Mîndrie şi amor*, *etc.*

Foarte amabil, e incapabil să spue un cuvînt aspru cuĭ-va; de aceea ceĭ de la teatru carĭ ar trebui să asculte de d-sa îşi permit să-ĭ schimbe hotărîrile. Se poate ca această slăbiciune în aplicarea părerilor sale să provie şi din faptul că nu ar avea mare încredere în cunoştinţele sale asupra teatruluĭ.

E membru al partiduluĭ conservator dar nu face politică militantă. A fost senator, a ocupat şi alte demnităţĭ.

Semne particulare: Toată vara se prăjeşte în Bucureştĭ şi cum vine iarna pleacă pentru două lunĭ în călătorie.

Pic.

Monumentul din Ploeştĭ

Dăm aci descrierea monumentuluĭ vînătorilor din Ploeştĭ, pe care 'l-am reprodus în gravurĭ în numerele de erĭ şi azĭ.

Monumentul are forma unuĭ obelisc, şi înălţimea luĭ de la bază este de 13 metriĭ. Lăţimea fie-căreĭ laturĭ este la bază de 6 metriĭ.

Ceĭ patru vînătorĭ carĭ sînt la fie-care colţ al monumentuluĭ aŭ o înălţime de 1 metru şi 80 centimetri.

Monumentul în totul e făcut din marmoră şi bronz antic.

De asupra monumentuluĭ se află un vultur cu aripile întinse şi ţinînd în plisc un drapel desfăşurat.

La mijlocul obelisculuĭ se vede o ramură de lam şi însemnele batalionuluĭ de vînătorĭ, iar de desubt citim cuvintele:

Eroilor de la Griviţa.

Bas-reliefurile zeprezintă: unul luarea drapeluluĭ turcesc de către soldaţiĭ batalionuluĭ 2 vînătorĭ, iar cel-l'alt întoarcerea triumfală a vînătorilor.

Monumentul e lucrat de sculptorul George Vasilescu, al căruia portret 'l-am dat în numărul de erĭ.

Pe monument se maĭ află o placă în care sînt săpate numele membrilor comitetuluĭ de acţiune: Ioan Gr. Sorescu, Zaharia Ovessa, N. Pruşanu, M. Dimitrescu, N. L. Gogoaşe.

Daltă.

ZNOAVE

Ţiganul împărat

Ce-ĭ trăzneşte ţiganuluĭ odată în cap, să se facă împărat şi maĭ multe nu. Luă el o coasă ruginită—drept sabie— o atîrnă de brîŭ, încălecă pe o mîrţoagă de iapă chioară şi haide s'o pornească în lume să dea veste că-ĭ împărat.

Merse el, cît merse şi dădu d'un pod peste o apă. Cînd colo pe pod, un rumîn—pişicher al naibiĭ. Ast Rumîn auzise el ce-şĭ pusese cioara în gînd şi se hotărî să-şĭ bată joc de ea. Cînd trecu ţiganul pe lîngă el, Rumînul închise ochiĭ ca să-l facă să crează că-ĭ orb şi zise rugîndu-se:

— „Luminate împărate, milostiveşte de te opreşte şi fă un bine robuluĭ tăŭ“.

—„Da ce bine să-ţĭ fac mă mojicule?“ zise ţiganul descălecînd.

— „Uite ce-ĭ Măria ta, sînt orb, sărăcuţ de maica mea, şi mĭ-aŭ spus toţĭ că-mĭ vin vederile cînd oĭ da pe la ochĭ cu păr de împărat“.

S'aplecă ţiganul peste Rumîn şi l'atinse cu pletele luĭ pe la ochĭ.

— „Eĭ, vezĭ“ îl întrebă el.

— „Nu prea, Impărate“.

Il maĭ atinse şi a doua oară şi iar îl întrebă de vede.

— „Văz ca prin sită, Impărate, maĭ atinge-mă odată“, zise Rumînul.

Se maĭ aplecă ţiganul odată şi cînd îĭ veni bine Rumînuluĭ îl înfăşcă pe ţigan de păr şi îl tîrnui de ţipa, săracu, ca din gaură de şarpe şi cînd se sătură îĭ dădu drumu. Şi fugea ţiganul fără să se maĭ uite îndărăt, par'că-ĭ dăduse cu ardeiŭ.

Cum fugea el aşa, întîlneşte pe un alt Rumîn.

— „Rumânico mă să nu trecĭ pe hăl pod, mînca'ţĭ-aş că-ĭ un orb acolo (şi puse mîna la cap)

da nu ştiŭ orb e saŭ să face
că de păr ştiŭ că te trage.“

Miorel.

VARIETĂŢI

Aruncată din vagon. Saveta Gacicĭ, o fată care se urcă în tren la o staţiune din Croaţia, a fost victima unuĭ atentat nemaĭ pomenit. In vagon cu dînsa se aflaŭ doĭ indivizĭ brutalĭ, carĭ o asasinară cu declaraţiunĭ de dragoste. Fata tratîndu'ĭ cu refuz, indivizii deveniră aşa de furioşĭ în cît aruncară pe biata fată din vagon. Nenorocita victimă abia a scăpat cu viaţă. Ambiĭ mizerabilĭ aŭ fost prinşĭ şi daţĭ pe mîna poliţieĭ. Eĭ declaraseră conductoruluĭ că fata a sărit singură din vagon.

*

Secretele şampanieĭ. La Viena s'a judecat un interesant proces. Cu ocaziunea dezbaterilor acestuia s'a descoperit şi unul din numuroasele secrete ale şampanieĭ. Iată motivul procesuluĭ: Un chelner furase de la stăpînul săŭ cîte-va sticle de şampanie. Chelnerul pretindea că a voit să se despăgubească din aceste sticle pentru suma de 30 leĭ, salar ce 'ĭ-l datora stăpînul săŭ. Experţiĭ chemaţĭ însă să constate valoarea şampanieĭ furate, aŭ constatat că fie-care sticlă nu valora de cît 5 banĭ, de oare-ce şampania era preparată în cîrciuma patronuluĭ, din piatră acră, apă gazoasă şi zahăr.

Ştirĭ teatrale

Azĭ Duminică se dă pentru a doua oară la Teatrul Naţional „Marioara“ dramă în 2 acte de Carmen Sylva tradusă de d. H. G. Lecca şi „Fîntîna Blanduzieĭ“ poemă în 3 acte de V. Alexandri.

*

Marţĭ se va da la Teatrul Naţional pentru prima oară „Ginerile luĭ Poirier“, comedie de Em. Augier, tradusă de d. Dumitru Stăncescu. Rolurile principale le ţin d-niĭ I. Niculescu şi C. Costescu.

Vlad.

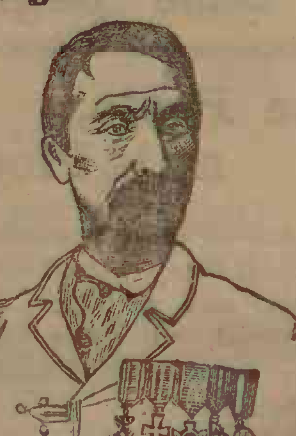
Litere, Arte, Stiinţe

In urma uneĭ convenţiunĭ încheiată între *le Journal* din Paris şi marele scriitor Emile Zola, romanul *Paris* va trebui să apară în foiţa acestuĭ ziar înainte de a fi scos în volum.

Cititoriĭ deci carĭ doresc să urmărească noul roman *Paris*, nu aŭ decît să se înscrie de pe acum la *Sala noastră* spre a li se procura „le Journal“ la timp şi regulat. Numarul care va conţine prima foiţă din *Paris*, va sosi aci *Marţi 14 Octombrie.*

Preţul unuĭ număr din „le Journal“ este *10 banĭ.*

Grigorie Ioan

(După o fotografie de acum treĭ anĭ)

Ultimul atac dat Griviţeĭ *)

Gravă era situaţiunea bătălieĭ în ziua de 30 August pe la 5 ore seara. La dreapta, în partea Romînilor, atacul diviziuneĭ a 3-a respins şi trupele aceşteĭ diviziunĭ în neputinţă a'şĭ reîncepe acţiunea; treĭ asalturĭ consecutive asupra Griviţeĭ ale diviziuneĭ a 4 a, şi asaltul batalioanelor ruseştĭ, asemenea neisbutite. La centru, generalul Krylof dase asupra întăririlor de la Radişovo două atacurĭ la carĭ 7 regimente luaseră parte. Aceste fuseseră respinse cu perderĭ marĭ; peste 5,000 morţĭ şi răniţĭ. La aripa stîngă generalul Skobelef luptase cu noroc schimbăcios, luase două redute spre Krişin, le perduse, le ataca, acum, iarăşĭ, dar avea maĭ bine de 4000 oamenĭ afară din luptă. Acestea eraŭ întristătoarele raporturĭ aduse unul după altul comandantuluĭ armateĭ de Vest, care, ştim, nu'şĭ făcuse iluziunĭ asupra rezultatuluĭ deşert; dar realitatea venea să'ĭ dea prea mare dreptate. Aceste crude ştirĭ, în loc de veştile îmbucurătoare de triumf cu carĭ se spera a-ĭ se sărbători ziua, fură duse împăratuluĭ Rusieĭ la observatorul unde stătuse în timpul bătălieĭ, şi de unde adînc mîhnit şi cu inima strivită de atîtea perderĭ, se depărtă şi se întoarse la cuartierul săŭ de la Radeniţa.

In astă zi înorată şi ploioasă noaptea veni de vreme. In amurgul sereĭ lupta nu maĭ urma de cît spre stînga, în partea generaluluĭ Skobelef, şi pe dreapta în partea Romînilor, unde trupele coloneluluĭ Angelescu A. şi cele 3 batalioane ruseştĭ eraŭ pe poziţiunea înaintată în faţa reduteĭ inamice.

Domnitorul călări spre divizia 4-a şi întîlni maĭ întîiŭ un pilc de soldaţĭ din batalionul al 2-lea de vînătorĭ. Obosiţĭ de luptă, decimaţĭ de moarte, braviĭ noştrii oştenĭ se adunaŭ în jurul steaguluĭ lor în faţa reduteĭ vrăjmaşe, de unde maĭ porneaŭ din cînd în cînd fulgere de puştĭ şi trăsnete de tunurĭ.—„Ce faceţĭ aci copiĭ?“ le strigă suveranul. — „Ce să facem, măria ta“, răspun-

*) Din opera d-luĭ T. C. Văcărescu: „Luptele romînilor în războiul din 1877 şi 1878.“

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

No 19

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea Intîia

COPILUL

X

Plecarea

In ochĭ are lăcrămĭ.

— Vrea să mă ia de nevastă, d-nă.

— In pivniţă?

Cu ocazia aceasta pe care n'o înţeleg a putut'o goni fără să se supe e nevasta provizoruluĭ.

Se hotăresc să nu maĭ bage slugĭ cu mîncare.

Intr'o dimineaţă văd venind o fată grasă, roşie dar roşie!...

Şi avea nişte ochĭ de'ĭ eşeaŭ din cap afară şi un pîntece de crăpe rochia.

O chiamă Petromla.

Trebue să ies cu ea ca să ştie lumea că tot aveam servitoare.

Intrarea mea în lume

Mama nu se mulţumeşte şi îmĭ recomandă să fiŭ cast la vorbă, ea vrea să fiŭ şi elegant.

I-a trăznit prin cap să mă facă să iaŭ lecţiĭ de ţinută.

D. Saubasson e maestru de danţ şi e şi proferor de ţinută.

E un fost soldat.

Bea grozav şi îşĭ bate nevasta dar înoată ca un peşte şi are medaliĭ pentru că a scăpat nişte oamenĭ ce eraŭ să se înece.

D. Saubasson vine acasă de îmĭ dă lecţiĭ.

Işĭ aduce şi băiatul pe care tata îl învaţă latineşte în schimb.

Nu tîrşiĭ piciorul, una două treĭ, fă reverenţa! zîmbeşte!...

— N'auzĭ, Jacques, zîmbeşte...

Nu zîmbesc,

N'am chef.

Dar încerc.

De geaba.

Mama se uită în oglindă şi caută un zîmbet pe care cînd îl prinde vine cu el şi mi'l arată să o imitez.

— Uite aşa.

Parcă se strîmbă.

Peste două lunĭ abia sînt în stare să fac o reverenţă.

Dar nu pot şi vorbi în acelaşĭ timp.

Trebue însă să pun în practică ce am învăţat.

— Jacques, Sîmbătă să ştiĭ că mergem la nevasta provizoruluĭ. Vezĭ să te ţiĭ frumos!

Pînă atuncĭ fac mereŭ la reverenţe singur ca să ies bine.

Le visez şi noaptea.

Vine Sîmbăta.

Ne ducem.

Sîntem îmbrăcaţĭ de sărbătoare,

— Circ, circ!

— Intraţĭ!

Mama intră întîĭ.

Mie parcă mi s'a pus o ceaţă dinaintea ochilor.

E rîndul meŭ.

Dar îmĭ trebue loc mare.

Fac semn să se dea într'o parte toţĭ,

Toţĭ sînt incremeniţĭ şi se retrag ca din faţa unuĭ scamator.

Toţĭ se întrebă ce e.

Voĭ face niscaĭ scamatoriĭ? Sînt vrăjitor?

Aştept...

Intru în cerc şi încep:

Una, două, treĭ...

De o dată taĭ covorul ca şi cu un cuţit cu un cuĭ de la gheată.

Mama n'a văzut nimic.

Imĭ suflă:

— Acum zîmbeşte.

ceva peizage în compunerĭ.

Eŭ le fac din amintirĭ.

Un domn David, care e preşedinte al „Academieĭ poetice“ din

Covorul se rupe mereŭ.

E prea mult.

Toţĭ se apropie ca să mă oprească.

Mama cere ertare.

Seara tata zice la masă:

— A ta mi-a întîrziat înaintarea cel puţin cincĭ anĭ.

A doua zi dă drumul d-luĭ Saubassan.

Eŭ sînt încîntat.

Am scăpat de chin.

Tot am puţin noroc în nenorocirea mea.

M'am tăiat la un picior.

Imĭ pare bine căcĭ nu mă maĭ trimite să mă plimb, am, n'am chef.

Acum staŭ la o masă cu cărţĭ.

Visez.

Tata lucrează în odaia de alăturĭ.

Din cînd în cînd întorc foile unuĭ dicţionar ca să crează tata că lucrez.

Dar n'am trebuinţă.

Ştiĭ lecţiile.

Acum sînt ades întîĭ în clasă.

Gîndurile mĭ se duc la Fagiroles la Puy, la St-Ethiene.

Simt bucurie cînd mă duc cu cugetarea înapoĭ.

Ades ne dă la şcoală să punem

Eŭ zîmbesc.

— Şi maĭ şi rîde după ce mĭ'a rupt covorul zice nevasta provizoruluĭ.

Şi eu îĭ daŭ înainte.

Nantes dă serate marĭ.

Pofteşte pe profesoriĭ cu soţiile să se ducă să danseze la el.

Salonul luĭ e mare şi gol.

Mama merge cu tata şi la început m'aŭ luat şi pe mine.

Sîntem bine primiţĭ.

Mama face pe cocheta.

Tata îĭ face o mică observaţie.

Ea răspunde.

— Antoane sînt or nu sînt femee cinstită?

— Eştĭ cum nu!

— Eĭ bine aşa e. Fiĭ sigur că Jacques e fiul tăŭ nu vine dintr'un izvor pîngărit, nu e fruct stricat cu viermiĭ în el.

— Ce are a face?

— Aĭ încredere.

— Bine dar...

—Soţia ta are şi ea puţină cochetărie — toate sînt dar fiicele Eveĭ — dar e cinstită...

Apo îĭ dă o palmă uşoară peste obraz.

Iĭ zice:

— Gelos urîcios!

Lumea dansează.

— Nu dansezĭ, d-nă Vingtras?

— Sîntem prea bătrînĭ, zice tata zîmbind şi salutînd.

Mama sare din loc.

— Pentru mine zice asta? întrebă ea.

Scena se petrece într'un colţ.

— Vorbeşte maĭ încet

— Vorbesc cum îmĭ place.

Ea striga şi maĭ tare.

— Nu mă face să tac cu una cu două... Bătrînă, aĭ?.. Ce, unde n'am vîrsta Brigoniloaieĭ?

Eŭ parcă staŭ pe spinĭ.

Fac zgomot din picioare şi cu gura...

Ca să le acoper glasul, mă apuc să imitez instrumentele de vîuat.

Eŭ nu petrec la serate.

Toţĭ zic că sînt prea trist.

Am haine noĭ.

Numaĭ că aŭ ales o ştofă ciudată albastră care ese şi face pete pe hainele celor-l'alţĭ.

Lumea se depărtează de lîngă mine.

Chĭar mama vorbeşte cu mine de departe ca şi cu un străin.

Oh! Doamne!

— Voĭ dansa, a zis ea.

Şi dansează.

Incurcă cadrilul, calcă jucătoriĭ pe picioare, dar face în acelaş timp glume care să'ĭ acopere greşelile.

(Va urma)

Oprirea meetingului din Brăila

se în naiva sa cuvîntare un sergent cu fața încă aprinsă de truda și emoțiunile acesteĭ zile, „ne-aŭ prăpădit păgîniĭ și uĭte cîțĭ aŭ maĭ rămas din noĭ“. „Cum?“ zise domnul, „dar voĭ toțĭ cîțĭ „sînteți față, sînteți sdravenĭ și voinicĭ, „și colo maĭ văz și alțĭ tovarășĭ d'aĭ „voștri. Adunați-vă, mergețĭ înainte cu „vitejie, ș'a voastră va fi izbînda, voĭ „vețĭ scăpa cinstea zileĭ de astăzĭ!“ *). Cu puternic *ura!* răspunseră vîrtoșiĭ vînătorĭ astor cuvinte de îmbărbătare; în curînd rîndurile lor se alcătuiră de iznoavă, batalionul se formează arzînd de dorința de a porni iarășĭ în foc.

Domnitorul convorbi apoĭ cu comandantul diviziuneĭ a 4-a asupra situațiuneĭ, îĭ prescrise a se menține cu orĭ-ce preț pe pozițiunea cîștigată, a se întări pe dînsa și a observa dacă nu cum-va priveghiarea vrăjmașuluĭ din redută slăbește peste noapte, spre a se folosi de aceasta și a încerca încă un atac. Inalta căpetenie, după ce încunoștiință pe toțĭ șefiĭ de corpurĭ că 'șĭ va așeza în acea noapte bivuacul d'asupra Griviței între liniile armateĭ ruse și romîne, porni spre a vizita ambulanțele unde valoroșiĭ noștri rănițĭ soseaŭ cu sutele, adușĭ de brancardierĭ și de trăsurile serviciuluĭ sanitar și unde personalul medical îșĭ împlinea, cum făcuse și în cel maĭ expus foc, umana și dureroasa luĭ datorie. Mișcător era aci spectacolul suferințelor dar și al răbdăreĭ și tărieĭ de suflet a soldaților noștriĭ. In mijlocul chinurilor, ceĭ căror le rămînea graiŭ să vorbească nu se plîngeaŭ de soartă-le, dar cereaŭ să dovedească că șĭ-aŭ făcut datoria de oștenĭ. „Uite pușca, domnule doctor“, ziceaŭ eĭ în momentul cînd acesta se pregătea să le sondeze rana, „primeș„te-mĭ pușca să nu se zică c'am arun„cat-o, orĭ c'am lăsat-o în mînă Tur„culuĭ ș'am necinstit arma stăpînireĭ!“. Sublimă vorbă în simplicitatea eĭ soldățească, și în nimic maĭ prejos de cuvîntul vestit al Spartiaților că ostașul nu trebuie să se întoarcă din luptă fără pavăza'ĭ, viŭ dedesubt, mort d'asupra'ĭ.

Dacă atît de tarĭ și neînduplecațĭ eraŭ aceĭ carĭ ieșiseră sîngerațĭ, sdrobițĭ, schilozĭ din cruntul măcel, cu cît maĭ aprinse și maĭ întărîtate eraŭ simțirile acelor carĭ luptaseră ca zmeiĭ, carĭ daseră treĭ asalturĭ și nu biruiseră, carĭ vedeaŭ în fața lor blestemata redută teafără și în mîna dușmanuluĭ trufaș; n'aveaŭ astîmpăr pînă nu vor smulge cu orĭ-ce preț din ghiara Turcilor ucigașa întărire care răpusese viața la atîția voinicĭ. Șefiĭ împărtășiaŭ ardoarea soldaților; în aceste dispozițiunĭ colonelul Angelescu A. însărcină pe la 6 și treĭ sferturĭ seara pe loc.-colonel Voinescu și pe căpitanul Groza, din statul-major, a strînge încă odată trupele și a le duce la un ultim atac. Pentru a patra oară, decĭ, în timp de 4 ore, aceștĭ neînfricoșațĭ ostașĭ porniră la asalt. Soldațiĭ din batalionul al 2 lea de vînătorĭ, grupîndu-se cu aceia aĭ batalioanelor din regimentele al 14-lea, al 16-lea de dorobanțĭ și al 5 lea de linie, se asvîrliră încă odată pe redută. In sfîrșit împizmata împotrivire a vrăjmașuluĭ se clătină d'atîta stăruință, se surpă d'atîta îndîrjire: trupele noastre, cu maiorul Candiano-Popescu A. în frunte, intră în redută. Un moment de scurtă, dar înverșunată luptă pept la pept se petrecu atuncĭ, luptă la care iaŭ parte și batalioanele ruseștĭ carĭ, pe cînd Romîniĭ atacaseră fața Vest, atacaseră și ele fața Sud-Vest a reduteĭ, și pătrunseră înăuntru cu maiorul Kwitka. Romîniĭ și Rușiĭ dobor tot ce rezistă și nu se predă; multe leșurĭ de dușmanĭ umplură atuncĭ reduta. Turciĭ îșĭ caută în fugă scăparea, și învălmășiala și înfrîngerea îĭ silesc să lase în mîinele noastre 5 tunurĭ și „un steag pe care'l cuceri, luptînd cu port-drapelul și cu ceĭ ce'l apăraŭ, soldatul Grigore Ioan ajutat de sergentul Stan Gheorghe și de caporalul Nică Vasile, cîteșĭ treĭ din batalionul al 2-lea de vînătorĭ“. Aceste fură trofeele biruințeĭ, răsplata străluciteĭ purtărĭ a ostașilor noștri.

Dar scump eraŭ plătite. In aceste patru atacurĭ unul după altul ce dede diviziunea 4-a, ea avu 27 ofițerĭ și 1300 soldațĭ rănițĭ saŭ ucișĭ. Printre morțĭ eraŭ căpitanul Bușilă, sub-locotenentul Christodorescu, din al 14-lea de dorobanțĭ; căpitanul Romano, sub-locotenentul Botescu din al 5-lea de linie; locotenentul Mihăescu din al 2-lea batalion de vînătorĭ, Rănițĭ: căpitan Maican, căpitan Cocoș, căpitan Popovicĭ, căpitan Costin, căpitan Samurcaș, căpitan Codrescu, căpitan Dimitrescu, locotenent Pastia, locotenent Mateescu, sub-locotenent Nenițescu, sub-locotenent Măcărescu, sub-locotenent Dimitriu, sub-locotenent Marcu, sub-locotenent Aurelian, sub-locotenent Handoca, sub-locotenent Mănescu, sub-locotenent Georgescu, sub locotenent Ionescu Fotache, sub-locotenent Dimitrie Constantin, sub-locotenent Bălteanu, elevul din școala militară Albu.

Pe la 8 ore seara, cînd se luă reduta de trupele noastre, nicĭ armata, nicĭ domnitorul la locul unde era tăbărît la un foc bivuac în liniile trupelor, n'aveaŭ cunoștință de acest rezultat. Noaptea se întinsese cu desăvîrșire, întunecimea adîncă și ploaia care turna nu lăsaŭ să se vază nimic pe cîmpul de bătaie. In depărtare se auziaŭ numaĭ pe dreapta și la extrema stîngă împușcăturĭ, cînd maĭ rare, cînd maĭ viĭ, și în intervale gemetele răniților din ambulanțe și ale celor de pe cîmp, pe carĭ 'ĭ căutaŭ și adunaŭ sanitariĭ la jalnica lumină a torțelor și felinarelor. Lungă și cernită seară pentru ceĭ ce o trăiră; tristă ca și cugetările carĭ învăluiaŭ cu negru zăbranic mințile tutulor. După o zi de luptă și nemăsurate silințe, oștirile romîne și ruse se aflaŭ în aceiașĭ pozițiune ca dimineața, doar numaĭ cu marĭ și dureroase golurĭ, cu perderĭ carĭ nu se cunoșteaŭ încă exact, dar se știa că între 10,000 oamenĭ. Și cu aceasta, o situațiune plină de îngrijirĭ, căcĭ cine putea s'asigure că vrăjmașul, nărăvindu-se de succesul obținut pînă aci prin atîtea atacurĭ victorios respinse, nu va năvăli acum, la rîndul săŭ, luînd ofensiva pe care armata romîno-rusă, sguduită de atîtea perderĭ, ar fi întîmpinat'o în condițiunĭ foarte nepriincioase. Această îngrijire determinase pe domnul Romînilor a petrece noaptea pe cîmp în rîndurile armateĭ sale, spre a fi cu dînsa la or-ce întîmplare, maĭ ales la crăparea zorilor cînd, obicĭnuit, se fac întreprinderile războinice. Și căpetenia armateĭ ruseștĭ, marele duce Nicolaĭ, împărtășind aceleașĭ îngrijirĭ, mase și dînsul în acea noapte în bivuac.

In asemenea posomorîte dispozițiunĭ ale spiritelor sosi ofițerul, întîrziat de noapte și de greutatea drumuluĭ, sosi cu raportul colonelului Angelescu A. despre cucerirea reduteĭ Grivița. Imbucurătoarea veste fu raza de lumină care licări în întunericul sufletelor și al cîmpuluĭ de bătaie. Marele-duce îmbrățișă pe domnitor și'l felicită pentru statornica vitejie a oștenilor săĭ, și toțĭ Rușiĭ și Romîniĭ c'un glas izbucniră în acel strigăt care avea să răsune mîndru a doua zi peste Dunăre pînă în Carpațĭ: „Trăiască învingătoriĭ Griviței!“

*) A se vedea în privința acestuĭ episod „Monitorul oficial“ din 1878, pag. 5080, col. 3-a.

Foița de Marți a „Adevĕruluĭ“

Am făgăduit că vom alege pentru cititoriĭ „Adevĕruluĭ“ *un roman care să nu lase nimic de dorit sub toate raporturile.*

Ne ținem de cuvînt, și astăzĭ putem de o camdată anunța, că noua foiță ce vom publica mîine în „Adevĕrul“, *este una din cele maĭ mișcătoare, descriind scene din cele maĭ dramatice, luate din viața uneĭ familiĭ bogătașe, scene pline de peripețiĭ carĭ de carĭ maĭ neașteptate și pline de surprinderĭ.*

Ucigașul misterios

este titlul romanuluĭ ce oferim cititorilor noștri. El este scris de unul din romancieriĭ modernĭ, care în scurt timp a știut să-șĭ cîștige în Franța o reputație distinsă în acest gen de literatură. Este destul să pomenim, că romanul ales pentru „Adevĕrul“ *se datorește d-luĭ* Paul d'Aigremont, *pentru ca lumea cunoscătoare în materie să-șĭ dea seama de valoarea scriereĭ ce vom da în foița* „Adevĕruluĭ“.

Ucigașul misterios

este ultima producțiune a numituluĭ romancier francez, apărută la Paris acum cîte-va zile și deja considerabil este răsunetul ce a produs în lumea cititoare.

Vom începe decĭ Marțĭ, a da în foița „Adevĕruluĭ“ *marele roman dramatic*

Ucigașul misterios

O amintire din 1877

Vitejilor de la Ploeștĭ.

Sînt 20 de anĭ de atuncĭ. Tatăl meŭ strînsese într'o seară pe toțĭ aĭ caseĭ în juru'ĭ. Părea că are să ne spuie ce-va trist, dureros. Fratele meŭ cel mare sosi cel din urmă între noĭ. Aĭ dar în loc de redingota-ĭ neagră, purta acum o tunică militărească, pe ale căreĭ mânecĭ străluceaŭ cîte două galoane de fir, de pe carĭ nu-mĭ maĭ luam ochiĭ: era serjent major în rezervă.

Ce se întîmplase în ziua aceea, nu-mĭ aduc aminte; ceea ce știŭ însă, e că după o tăcere de cîte-va clipe, tatăl meŭ închee o caldă cuvîntare, adresată nouluĭ oștean, cu cuvintele:

—„Du-te, copilul meŭ,—luptă-te pentru țară; — în lipsa ta ne vom mîngîia cu speranța că te veĭ reîntoarce sănătos și că vețĭ veni biruitorĭ. Aĭbĭ curaj și credință,—aste două lucrurĭ te vor mîntui!

Ne îmbrățișarăm, ne ziserăm ultimul „adio“ și... după cîte-va momente gorniștiĭ și tobele sunaŭ „marșul“. Lucrurile acestea se petrecură prin Martie 1877. Prin Maĭ, după două lunĭ adică, revizorul de Prahova-Buzăŭ-R.-Sărat, anunță din Ploieștĭ pe tata că fratele meŭ maĭ mic din gimnaziul local dispăruse. In aceeașĭ zi plecarăm spre Cetatea libertățiĭ. La pensionul în care era înscris dispărutul, nu aflarăm nimic alt de cît că într'o după amiază îșĭ luase ziua bună de la camarazĭ și că plecase, fără să spuie *unde* și *de ce.*

Drumul, la întoarcere, mĭ s'a părut un chin. Plîngeam; iar tatal meŭ se silea să mă liniștească, de și cîte o lacrimă se ivea din cînd în cînd pe obrazu-ĭ trist. Cînd ne-am întors la Urlațĭ, unde tatăl meŭ era învățător, se înoptase. Mama ne aștepta cu lacrimile pe obraz. A scos un țipăt de groază, cînd a aflat că știrea e adevărată. Timp de doŭĭ anĭ aproape n'a maĭ licărit un zîmbet în trista noastră casă; — un copil în resbel și un altul dispărut sînt rănĭ adîncĭ, carĭ nu se vindecă așa lesne.

Cel care dispăruse nu avea nicĭ 18 anĭ. Era printr'a 4-a gimnazială. Fire vioaie, aprinsă, într'un corp viguros: bănuiam cu toțiĭ că s'ar fi înrolat în ceata de voluntarĭ ce se formase în Ploeștĭ spre a merge departe, peste Dunăre, spre a recuceri gloria strămoșească. In primă-vara luĭ 1879 primirăm vestea că fratele meŭ cel mare s'a întors din Bulgaria, că e teafăr și că va sosi în curînd acasă. Astă știre fu o sărbătoare pentru noĭ. Pentru prima oară, după 2 anĭ, scăparea o rază de bucurie în sufletele noastre. In curînd, toțĭ urlățeniĭ, carĭ aveaŭ rude în rezbel, începură să primească veștĭ, unele dureroase altele îmbucurătoare.

Pentru aĭ meĭ însă, vestea reîntoarcereĭ frateluĭ meŭ maĭ mare scormoni durerea dispariţieĭ celuĭ din gimnaziŭ;— însă izbînda oasteĭ noastre, biruința voinicilor noștri, eraŭ cuvinte carĭ entuziasmaŭ chiar pe ceĭ ce-șĭ sacrificaseră copiiĭ or rudele lor pentru țară.

Cînd se întorcea vre unul din „voinicĭ“, îmĭ aduc bine aminte că gornistul suna onorurile de primire și lumea, femeile maĭ cu seamă, alergaŭ despletite să-l vază, să-l admire, saŭ să-șĭ recunoască copilul orĭ soțul.

Chiar ceĭ ce treceaŭ în sus, spre Văleni, spre Singeru, spre Chiojdeanca, erau primițĭ cu aceleașĭ onorurĭ și se mîndreaŭ acela ce ĭ găzduiaŭ o seară.

Intr'un amurg superb de Maĭ din același an, într'o manta lungă și ciuruită de gloanțe și cu o pălărie de vînător cu cîte-va pene, carĭ maĭ putuseră resista șrapnelelor și frînturilor de obuze, apăru în mijlocul miculuĭ oraș încă un „voinic“ încă unul din ostașiĭ noștri. Goarna înștiință lumea și în cîte-va clipe tot tîrgul era în picioare. Alergaĭ printre ceĭ dintîĭ. Cine ar fi putut crede! Vînătorul noŭ sosit era liceanul din Ploeștĭ dispărut, era fratele meŭ. Nebun de bucurie, zburaĭ spre casă să înștiințez pe aĭ meĭ. Tata alerga cu capul gol, iar mama îl urmă iute spre primărie. Roata de lume ce se formase în jurul frateluĭ meŭ era atît de deasă, că bietul tata, spre a-ĭ se face loc, începu să strige din răsputerĭ:

— „E copilul meŭ, E copilul meŭ!“

Oh! sînt amintirĭ, carĭ nu dispar chiar de am trăi veacurĭ întregĭ. Par'că văd lăcrămile de bucurie ale părinților și strigătele entuziaste ale acelor ce eraŭ față la această scenă.

Bietul frate-meŭ rămăsese uluit, nu știa ce să spuie, ce să răspundă la numeroasele întrebărĭ ce ĭ se puneaŭ.

Portul acela ostășesc, pălăria cu pene, cocarda strălucitoare din care un glonț smulsese o aripă, cele patru decorații din piept îĭ dădeaŭ o înfățișare măreață, nu-l priveam de cît ca pe un eroŭ din poveste, uriaș, neînvins și temut de toțĭ. Afară de asta, marele duce Nicolae îĭ spusese bătîndu-l pe umăr și înfingîndu-ĭ în piept „Crucea Sfîntuluĭ Gheorghe“: *Trop jeune mais très brave!*

Ce de timp a trecut de atuncĭ! Din rezbel s'a ales numaĭ cu o rană ușoară la mîna dreaptă, dar răceala zăpeziĭ, pe care dormise în maĭ multe rîndurĭ în geroasa iarnă a rezbeluluĭ din 1877, îĭ atacase o jumătate din corp, așa că după cîțĭ-va anĭ, la o sărbătoare de familie, cele 4 decorațiĭ păreaŭ niște palide raze ale unuĭ soare apunînd pe pieptul unuĭ paralitic.

Cu ast-fel de inimĭ am căpătat independența!

1897 Octombrie 10

Ilie Demetrescu.

Cele 2 Bas-Reliefurĭ ale Monumentuluĭ Vînătorilor din Ploeștĭ.

IUBIRE

(Fragment)

Era 11 și jumătate seara și prietena Regineĭ, Lori, se pregătea să plece. Dar nu putea să meargă singură acasă, pot să creadă oameniĭ, carĭ o vor întîlni, cine știe ce și să se lege de ea. Era stabilit ca Izidor să o conducă, de cîte orĭ rămînea maĭ tîrziŭ; aceasta a devenit oare-cum un fapt obișnuit.

— Eĭ, mergem, d-le Thal?

Izidor stătea în picioare cu pălăria în mînă.

— Mergem.

Lori se sărută cu femeile, dădu mîna cu tatăl Regineĭ și plecă. Regina îĭ petrecu pînă la ușa de jos a scăreĭ; acolo, înainte de a eși Izidor, se plecă și îl sărută. Pe Lori o arse sărutul ăsta, dar se ținu liniștită și da din picioare prefăcîndu-se că e grăbită. De o lună ademenea pe logodnicul Regineĭ; îl iubea și dînsa și era hotărîtă să întrebuințeze orĭ-ce mijloace, numaĭ să'l aibă. Găsise de-o cam dată un mijloc cum să-l facă să vie spre ea: rămînea la Regina tîrziŭ, el o ducea acasă, și pe stradă ea sucea conversația cu mare măestrie. Maĭ întîĭ ce e tatăl Regineĭ? un vopsitor de case, zestre nu'ĭ dă nimic. Ea? eh, eh, ea e bogată, cînd s'o mărita dă bărbatuluĭ eĭ zece miĭ de francĭ, începea să-șĭ laude însoțitorul; laudele eraŭ pornite din suflet, cu cît le zicea, cu atît se încredința că sînt adevărate. Și mereŭ ridica ochiĭ spre el. „Ah“.

Apoĭ dînsa căuta să motiveze faptul că vine în casa unuĭ vopsitor, spunînd că e atrasă spre Regina, o fată învățată și pe care o iubește foarte mult, maĭ mult de cît pe orĭ-ce prietenă. In realitate, dacă, de și devenise bogată și trebuia să'ĭ fie rușine de-a veni în contact cu vechile egale, totușĭ nu o făcea, aceasta era maĭ mult din proveniența dubioasă a banilor, carĭ aveaŭ să-ĭ compună zestrea, și despre carĭ se zicea, că tatăl eĭ, un fost samsar de falimente, le-ar fi dobîndit cu ajutorul unor afacerĭ întunecoase. — In urmă cum l'așĭ săruta! „ gîndea dînsa. El, pentru că era lăudat, nu pricepea exact aluziile răutăcioase la adresa logodniceĭ luĭ.

Lămpile presărate pe strada pustie păreaŭ a fi niște candele aprinse de sărbătoare. In tăcerea nemărginită eĭ mergeaŭ unuĭ lîngă altul ca doĭ amanțĭ carĭ șĭ-aŭ dat întîlnire. Era o tăcere dulce, turburată numaĭ de vîntul care le învăluia fețele. Cerul era jumătate stelat; din cînd în cînd stele pĭereaŭ sub norĭ, ca și cum s'ar fi acoperit cu o plapomă.

— O fi geloasă Regina că mă ducĭ acasă, zise Lori răzînd.

— Nu cred să fie, alt-mînterĭ de ce mĭ-ar spune să merg cu d-ta?

— Nu vreĭ să-mĭ zicĭ „tu“?

— Mă greșesc tot-d'auna la vorbă... și p'urmă nicĭ nu'mĭ vine.

— Da de ce?... Se vede că nu mă considerĭ ca prietenă?

— A, cum se poate?!

Dînsul făcu un gest și o mișcare a fețeĭ, carĭ îĭ părură eĭ atît de drăguțe, că'ĭ veni să pună de odată mîna pe obrazul luĭ și să-l ciupească. Pe neașteptate Lori începu să rîză, un rîs care făcu să stea puțin în loc spre a se sili să se stăpînească. Rîsul pătrundea noaptea ca o gaură făcută într'un loc șes...

— De ce rîzĭ?

Ea rîdea mereŭ și sufla, ținînd mîna pe piept.

— Ah,... ah,... nu maĭ pot... haă... haă...

— Da ce e? întrebă el, tare nedumerit.

— Mĭ-am adus ce-va aminte,

— Trebuie să fie ce-va comic de tot.

— E, o greșală caraghioasă.

— Cam ce?

— Lasă, nu te interesează... maĭ ales că nicĭ nu mă considerĭ ca prietenă.

— Ba da... îțĭ sînt cel maĭ sincer prieten.

— Dacă mĭ-aĭ fi prieten, nu mĭ-aĭ zice „d-ta“.

— Eĭ bine, îțĭ zic „tu“:

— E, îmĭ zicĭ de formă.

Dînsa era emoționată, cît p'aci să se piardă. Impinsă de un imbold sufletesc îl luă de braț. Ah, dacă ar fi fost al eĭ! Doamne, doamne, ce dulcĭ ar fi fost plimbările astea nocturne! Tăcerea nopțeĭ era o vrajă înfiorătoare. Cu o voce năbușită, resultată din zbuciumul intern:

—Va să zică sîntem prietenĭ.

— Sigur... se poate să nu fiŭ prieten cu ființele pe carĭ le iubește Regina?

Lori se uită în zare și îșĭ fixă privirea pe o casă a căreĭ formă începea să se deslușească. Izidor voia să meargă înainte și ea, stăpînită de bătăile iuțite ale inimeĭ a rămas îndărăt! Răspunsul luĭ apăsa peste toate gîndurile cele-l'alte ale eĭ. Izidor se miră că brațul tovarășeĭ alunecă de subt al luĭ. Lori însă îșĭ făcu curagiŭ. Suferința o făcea să-l iubească maĭ mult. Acum maĭ ales, cum era singură cu el, sub farmecul întunericuluĭ și al lipseĭ de ochĭ străinĭ, era turbată de dorința ațîțătoare de a fi în tot-d'auna ast-fel. Să fie strînsă de el în brațe, să o sărute mult, să mănînce și să bea numaĭ sărutărĭ, căpătate de la dînsul, să se hațîne pe genunchiĭ luĭ!... Gîndurile astea o înebuneaŭ, dar îĭ dedeaŭ și maĭ mare impuls spre a se forța să'l cîștige. Ea va învinge!... Nu vrea să știe nimic de ceea ce simte el acum.

— Da știĭ! am rîs... de rîd și acum încă.

— Da ce era?

Și ea îĭ povestește o minciună pregătită acasă, o minciună banală, dar cu efect. O doamnă, întîlnindu-se acum două zile cu ea, a întrebat'o de nu e ea logodnica d-luĭ Thal. A rîs, da știĭ, ce-va teribil.!

— Se vede, că n'o cunoaște pe Regina.

— Se vede, saŭ poate o fi crezut că sînt eŭ, pentru că în tot-d'auna vorbeam de tine mult bine.

Pe dînsul îl măguli faptul ăsta și îĭ excită grozav pofta de a ști cam ce spunea de el.

— Așaa! Nicĭ nu știam, mă mir.

— N'aĭ ce să te mirĭ, e foarte natural, maĭ ales că...

— Da ce-eĭ fi găsit în mine?

— E, te prefacĭ, știĭ bine ce valorezĭ.

— Eŭ!

Dar dînsa tot nu mărturisi ce vorbea de el, de și ghicea că dori mult s'o știe.

— Da, tu!

Și el, ne-maĭ putîndu-se reține;

— Eĭ, cam ce spuneaĭ de mine?

— E, multe, că eștĭ băĭat muncitor, că te siteștĭ mult sa'țĭ facĭ o poziție, că, în tot-d'a-una cînd aĭ vreme, citeștĭ, că eștĭ inteligent...

Se opri. Cuvintele din urmă fură rostite cu un ton care dădea de bănuit că ar maĭ trebui să urmeze ceva. Izidor aștептă, crezînd că ea s'a oprit puțin. Dar ea nu continuă, în așteptarea unuĭ răspuns. Maĭ în tot-d'a una se servise de metodul acesta: a'l lăuda și apoĭ să se oprească în mijlocul laudelor, dînd totușĭ a înțelege că ar maĭ fi și altele. Merseră puțin în tăcere, fie-care agitat de alte gîndurĭ. Se auzi de-o-dată un tropăit de cal; și sergentul de stradă care moțăia pe o bancă de lîngă o poartă, se sculă repede și se îndreptă în spre locul de unde venea sunetul copitelor, asemenea cu cel produs de niște ciocane carĭ ar izbi alternativ într'o nicovală. Era ofițerul de sergențĭ, care 'șĭ făcea rondul. Luĭ Izidor și Lori-eĭ aceasta făcu o impresie romantică. Le părea că e un căpitan de mușchetarĭ,— în gîndul lor plutea numele D'Artagnan— care aducea vre-un ordin „grabnic“ de la rege — Ludovic XIV. Amîndoĭ îșĭ mărturisiră senzația și Lori începu iar să rîză.

— Vezĭ, ne potrivim.

Dar Izidor nu era mulțumit, simțea că'ĭ lipsește ceva, vroia să știe ce maĭ spunea Lori la cunoscuțĭ. Vanitatea îl stăpînea și nu'ĭ dădea ghies de liniște. Și fără să ia seama la urmarea aparent logică a ideilor, zise o frază care era oglinda agitațieĭ luĭ interioare:

— Va să zică, mă considerĭ mult?

Și atuncĭ ea merse maĭ departe. Nu numaĭ ea, dar mulțĭ aŭ spus-o, că „ferice de femeia care o să'l ia pe Izidor Thale,“ E un băiat cu viitor.

— Mă, da marĭ ideĭ avețĭ de mine!

Și totușĭ aștepta să maĭ audă. Devenise atît de vesel, că, nu știa cum îl apuca pofta s'o laude pe Lori. E o fată drăguță, cultă și are tot dreptul să zică și de ea lumea, că „ferice de bărbatul care o s'o ia pe dînsa.“ — Se apropia strada unde era locuința Lori-eĭ. Aceasta fu coprinsă de teama, că n'o să'ĭ zică totul ce'șĭ propusese, de aceia se sili să zorească conversația pe punctul care-ĭ era maĭ convenabil. Iĭ afirmă ast-fel că ar dori să-ĭ mărturisească un lucru caraghios pe care l'a auzit tot de la Doamna de alaltă-erĭ, dar nu îndrăznește, ca să nu se creadă că face intrigĭ prieteneĭ eĭ Regina. Izidor îĭ promise că nu va spune nimănuĭ, și voia cu atît maĭ mult să știe, cu cît era vorba de Regina.

— Imĭ promițĭ că nu'ĭ spuĭ?

— Eĭ, cînd îțĭ spuĭ odată...

Și ea îl puse în cunoștința „lucruluĭ caraghios.“ Doamna aceia se mirase foarte mult, cînd a auzit pe cine la Izidor Thal: „Bine, înțeleg să fi luat o fată ca tine, cu două-zecĭ de miĭ de francĭ zestre, maĭ înțeleg, dar așa una! Păcat de băĭeatul ăla, îșĭ pierde tot viitorul.“

— Te rog să nu spuĭ Regineĭ. Asta poate s'o 'ntristeze și n'așĭ vrea ca eŭ să fiŭ cauza.

Ajunseră la poarta caseĭ unde ședea Lori. Dînsa se opri și felinarul de-alăturĭ aruncă asupră'ĭ o lumînă semi-obscură. De prin apropiere se auzeaŭ lătrăturĭ de cîinĭ. La circĭuma de peste drum obloanele eraŭ pe jumătate lăsate, și prin jumătatea cea-l'altă se vedea stăpînul aplecat pe tejghea și scotocind prin 'năuntru. Vorbea cu o slujnică care, probabil, venise să cumpere ceva și aștepta restul. In curtea locuințeĭ Lori-eĭ, printre perdelele lăsate, străbăteaŭ raze de lumină, carĭ se proiectaŭ pe pămînt, formînd un enorm pătrat alb pătruns de dungĭ negre. Cum deschisese poarta, se produse un mic zgomot, ca sfărîmarea uneĭ scîndurele, și un cîine se repezi în spre eĭ, lătrînd.

— Bubi, Bubi!... șt... șt... tacĭ...

Bubi încetă să facă gălăgie, dar nu se putu stăpîni să nu se zvîrcolească de bucurie și să sară mereŭ pe rochia stăpîneĭ, ca și cum ar fi cerut să fie mîngîĭat.

— A, marș... uite, m'a murdărit...

Atuncĭ Bubi se duse să'șĭ manifesteze veselia la Izidor.

— Viĭ sus? îl întrebă Lori.

— Nu.

Dînsul aștepta să fie rugat să vie sus ca să maĭ stea puțin. Era neliniștit și maĭ avea nevoie de explicărĭ. Ea însă tocmaĭ asta n'o vroia. Orĭ și cît de multă încredere ar avea în insinuărĭ de-astea, tot avea frică. Dacă nu reușește?...

. . . .

Nora.

INFORMATIUNI

Afacerea samsarilor

Dosarul afacereĭ samsarilor de falimente a fost înaintat erĭ de către camera de punere sub acuzare judecătoruluĭ de instrucție al cabinetuluĭ I.

Camera de punere sub acuzare motivează respingerea opozițieĭ pe faptul că nu inculpațiĭ, ci rudele inculpaților aŭ depus cauțiunea necesară pentru punerea lor în libertate.

Motivul este de procedură și Curtea n'a intrat de loc în discuțiunea fonduluĭ afacereĭ.

*

Samsariĭ, imediat după cunoașterea motivelor, aŭ făcut pentru a doua oară opoziție, depunînd eĭ înșișĭ, prin advocatul Vlădescu, cauțiunea respectivă.

Camera de punere sub acuzare va avea dar a se pronunța din noŭ în această afacere.

*

Se crede că opoziția va fi din noŭ respinsă sub motivul că delincuențiĭ nu pot fi pușĭ în libertate, de oare ce ar jicni instrucțieĭ care, cu toate că sfîrșită, ar putea fi redeschisă prin nouĭ denunțărĭ în contra inculpaților.

Samsariĭ, fiind liberĭ, ar putea distruge orĭ ce nouă complicațiune a afacereĭ.

Mir.

Recursul făcut de către țăraniĭ condamnațĭ pentru asasinarea luĭ Cioflan a fost înaintat ministruluĭ de justiție.

Unul din motivele principale invocate de advocațiĭ țăranilor, este că Curtea a fost răŭ compusă.

Se crede că ministrul de justiție va admite cererea țăranilor și va înainta afacerea Curțeĭ de casație.

Anunțăm cu părere de răŭ retragerea d-luĭ Vespasian Pella de la „Adevĕrul“. Redactorul nostru pleacă în străinătate ca să'șĭ complecteze studiile universitare începute în țară. Despărțindu-ne de colaboratorul nostru, îĭ arătăm cele maĭ sincere mulțumirĭ pentru zelul și devotamentul cu care timp de doĭ anĭ de zile a lucrat la „Adevĕrul“, în redacția căruia lasă cele maĭ bune amintirĭ.

Pentru „Tribuna“

Erĭ, după amiază am primit următoarea telegramă:

Fiind în Fălticenĭ am citit articolul Adevĕruluĭ *„Pentru Tribuna.“*

Rog trimitețĭ la bancherul Marcu, str. Smîrdan și încasațĭ abonamentul pe un an în comptul meŭ.

Doresc succes „Tribuneĭ.“

C. Popovici
Deputatul Col. 3 de Suceava

Sala de depeșĭ a *Adevĕruluĭ* a și luat măsurile necesare pentru a îndeplini dorința deputatuluĭ de Suceava.

Fie ca imitatoriĭ să nu întîrzie!

Plecarea prințuluĭ Ferdinand în străinătate va avea loc foarte probabil Marțĭ, 14 Octombrie.

Imediat după plecarea prințuluĭ, regele și regina vor veni în Capitală, unde se vor stabili definitiv.

In cursul luneĭ viitoare întreaga gară de Nord va fi iluminată cu electricitate. Forța motrice este deja instalată; nu a rămas de cît să se facă instalația firelor de transmisiune și a lămpilor.

Inlocuirea ambasadorului nostru la Viena

D. Sturdza, văzîndu-se încurcat în afacerea decorărei lui Ieszenszky, s'a hotărît să arunce toată vina asupra reprezentanților noștri de la Pesta și Viena și în special asupra d-lui Emil Ghica, ministrul Romîniei la Viena.

In cercurile guvernamentale se vorbește deja cu insistență despre apropiata înlocuire a d-lui Emil Ghica.

*

Cu sacrificarea d-lui Ghica, d. Sturdza urmărește un dublu scop: dezvinovățirea sa în chestia decorărei lui Ieszenszky și înlesnirea mișcărei diplomatice pe care deja de mult o proectase.

Șeful ocultei căuta de mult să-și căpătuiască cîți-va partizani a căror prezență îl jenează în țară și a profitat de prima ocaziune pentru a înlocui pe miniștrii noștri din Bruxelles și Viena.

D. Bengescu a fost primul care fu sacrificat sub motiv că, în chestia liniei Brăila—Rotterdam, d-sa n'a comunicat guvernului unele acte importante.

*

Chestia decorărei lui Ieszenszky dă acum ocazia d-lui Sturdza de a lovi și în d. Ghica și a'l sili astfel să demisioneze.

D. Sturdza acuză pe d. Ghica că d-sa a știut că pe lista decoraților se află și Ieszenszky: mai mult, că contele Goluchowsky ar fi atras atențiunea d-lui Ghica că Ieszenszky va fi decorat și d. Ghica a răspuns că nu face nimic, fără a înștiința însă despre aceasta guvernul saŭ cel puțin pe aghiotanții regelui.

D. Sturdza va sili astfel pe d. Ghica să se retragă și va trimite la Viena pe unul din prietenii d-sale.

*

Pînă acum nu s'a hotărît nimic asupra persoanelor cari vor înlocui pe d-nii Bengescu și Ghica.

Inf.

La licitația ținută în 26 Septembrie la ministerul domeniilor și la prefecturile județelor Iași, Focșani și Craiova s'a adjudecat vînzarea spre exploatare a 81 păduri de ale statului.

Consiliul de miniștrii de la 9 Octombrie a aprobat rezultatul obținut numai pentru 34 din acele păduri al căror venit anual, calculat după prețul oferit, se ridică la suma de lei 220,526 bani 23.

Numele pădurilor și persoanelor asupra cărora s'a aprobat rezultatul acelei licitații, se vor publica zilele acestea în „Monitorul Oficial".

Șeful gărei de Nord a primit ordinul de a pregăti pentru astăzi, la 11 ore dimineața, un tren special pentru Ploești.

In acest tren vor lua loc miniștrii, mitropolitul primat și clerul mitropolitan, secretarii generali ai tuturor ministerelor, comandantul corpului de armată și prefectul poliției Capitalei.

Toate aceste persoane se vor întoarce seara în Capitală cu acelaș tren.

Eri d. St. Sihleanu, secretarul general al ministerului instrucțiunei publice, a înaintat d-lui Haret un proect de lege relativ la reorganizarea administrațiunei centrale a acelui minister.

Premii pentru cititorii romanului Ucigașul misterios

In tot timpul cît vor dura foițele noului roman Ucigașul misterios, a cărui publicare o începem în *Adevĕrul* cu data de 15 Octombrie, se va acorda premii ver-cărui va presenta administrației ziarului nostru bonul ce regulat va figura în josul fie-cărei foițe din romanul sus numit.

Abonații aŭ drept la premii, indicînd numai numărul chitanței de abonament.

In numărul viitor vom da în mod amănunțit lista premiilor precum și modul de a le obține.

D-nii C. Vălmiărescu, membru al Curței de apel din Craiova, și Christ. Alexian, procuror pe lîngă aceeași curte, aŭ sosit eri în Capitală și aŭ fost imediat primiți de ministrul de justiție.

Magistrații craioveni aŭ venit în Capitală pentru a fi consultați cu privire la mișcarea în magistratură pe care o pregătește d. Alex. Djuvara.

Eri s'a adunat la Universitate consiliul profesoral al facultăței de litere și s'a ocupat cu mai multe cestiuni de administrație.

Mîine se înfățișează înaintea Curței de apel secția I din Capitală, procesul torturatorilor de la poliție.

Inculpații se știe că sînt Gr. Romano și Ionel Antonescu.

Martor principal este citat fostul prefect de poliție Paul Stătescu.

Procesul va fi din noŭ amînat, de oare-ce partea civilă va cere citarea lui Cantuniari ca inculpat, dovedind că acesta a fost omis din eroare, dar că este autor principal.

Totuși Luni se vor discuta unele incidente interesante pe cari le va ridica partea civilă, care va căuta în acelaș timp să silească pe d-nul Paul Stătescu să facă unele mărturisiri importante.

Procesul de Luni promite dar a fi interesant.

Eri s'a închis a doua sesiune a Curței cu jurați din Capitală.

Curtea cu jurați se va întruni din noŭ la începutul lunei Decembrie.

D. Christici, ministrul plenipotențiar al Serbiei, plecînd în concediŭ, afacerile legațiunei aŭ fost încredințate d-lui Icovici.

Zilele acestea primarul comunei Crețești-Sbîrcea, județul Ilfov, va fi suspendat și dat judecăței pentru-că, fiind delegat de către ministerul de domenii să facă împărțeala în loturi a moșiilor sus-citate, a abuzat de credința sătenilor, dîndu-le mai puțin de cît fuseseră încărcați, iar pămîntul rămas a fost dat în arendă și banii rezultați din arendare apropriați de el.

Pastorul Morisseau va fi trimis înaintea curței cu jurați din Dorohoi.

Morisseau, pe lîngă toate, mai avea și pasiunea de-a ține predici și a face propagandă catolică.

El căuta să convingă pe țărani și le boteza copii în religiunea catolică.

D-nii Locusteanu, directorul școalei veterinare, și Spițer, administratorul fermei model Laza, aŭ plecat în străinătate spre a cumpăra vite pentru ferma Laza și oi precoce pentru școala de agricultură de la Herăstrăŭ.

Țările prin cari vor face cumpărări sînt Franța, Austria și Elveția. Direcțiunea școalei veterinare pe tot timpul absenței d-lui Locusteanu a fost încredințată d-lui Vasilescu.

Serbarea din Ploești

Din Ploești ni se anunță că numeroși bucureșteni și buzoeni, aŭ și sosit acolo pentru a participa la serbarea inaugurărei monumentului Vînătorilor, care are loc astăzi, după programul oficial, ast-fel întocmit, în ultimul moment:

*

M. S. Regele sosește în gara Ploești la ora 2 d. a., unde e întîmpinat de d-nii: miniștri, senatori, deputați, loc-țiitorul primarului orașului cu consiliul comunal, prefectul județului cu consiliul județian, comandantul corpului III de armată, comandanții de divizii și regimente, tribunalul și judecătorii de pace, corpul profesoral, autoritățile administrative și financiare, primarii comunelor rurale. O companie din reg. 7 Prahova face garda de onoare.

La monument regele e primit de Mitropolitul primat și de comitetul de inițiativă.

Se oficează un serviciŭ religios, în urma căruia se intonează imnul vînătorilor.

Regele ordonă descoperirea monumentului.

Un delegat al comitetului de inițiativă ține un discurs.

Se intonează din noŭ imnul vînătorilor, în care timp documentul inaugurărei e așezat în piatră.

Trupele din garnizoană și o companie din batalionul II de vînători defilează pe dinaintea m. s.

*

După solemnitate regele va descinde în palatul de pe Bulevard al decedatului deputat și bancher ploeștean, d. Gh. Ionescu, unde va face recepțiile oficiale.

Regele va mai vizita apoi spitalul și cazarma și la ora 5 p. m. se va întoarce la Sinaia.

*

Un redactor al *Adevĕrului* a plecat încă aseară la Ploiești, și în numărul de mîine cititorii vor avea amănunte complecte.

In ziua de 15 Octombrie va avea loc inaugurarea noului canal tăiat în brațul Sulinei de către comisiunea europeană a Dunărei.

La această inaugurare vor lua parte d-nii I. Brăteanu, ministrul lucrărilor publice, d. Saligny, directorul general al căilor ferate și diferite alte persoane oficioase.

Azi va avea loc în palatul Ateneului distribuirea premiilor la elevii cari s'aŭ distins la concursul organizat în luna Iunie de societatea profesorilor secundari.

Mai mulți elevi cari aŭ reușit la examenul de admitere în școala militară din Capitală refuză acum să mai facă parte din această școală sub motiv că elevii sînt răŭ tratați acolo.

D. Mirea, pictor, a fost numit definitiv la catedra de desemn și pictură de la școala de bele-arte din Capitală.

Printre studenții facultăței de drept a început o mișcare în sensul înființării doctoratului și la această facultate, în care sens aŭ și petiționat decanatului.

O asemenea mișcare a început și printre advocații baroului din Capitală.

Aseară poliția de siguranță a Capitalei a reușit să pună mîna pe d-na Anetta Gealep, autoarea escrocheriei despre care am vorbit în numărul de eri. Odată cu dînsa a fost prinsă și mama ei — și ambele aŭ fost arestate la secția 49, de unde vor fi înaintate parchetului.

Reprezentanții «Asociației studenților» la inaugurarea de azi a monumentului Vînătorilor din Ploești, vor fi d-nii Dem. G. Danielopolu și C. S. Dumitrescu.

Comitetul național studențesc va fi reprezentat prin d. Tamara care probabil va lua cuvîntul la banchet.

S'a aprobat încă o concesiune pentru exploatarea unei cariere de peatră din Constanța.

Atragem toată atenția cetitorilor asupra emoționantei povestiri: **Amintire din 1877,** *pe care o publicăm în numărul nostru de față.*

Eri s'a întrunit la ministerul instrucțiunei publice consiliul permanent al instrucțiunei pentru a'și urma discuțiunea asupra regulamentului de ordine și disciplină al învățămîntului primar.

Vineri și Sîmbătă a avut loc concursul pentru admiterea de elevi la școala de medicină veterinară.

Comisiunea examinatoare era compusă din d. Persu președinte și d-nii Demetrescu și Poenaru membri.

Din 42 concurenți cari s'aŭ prezentat, aŭ reușit 38.

Iată numele elevilor admiși: Hortopan Gr., Ionescu G., Grigoriu S., Popescu, Teodosiu D., Ciocan V., Dracșineanu C., Ștefănescu V., Negoescu D., Similof M., Iliescu I., Petrescu Th. D., Drăgoi I., Bungețianu G., Pompilian Al., Taflan V., Petrescu Popu D. Popovici C., Anghelescu P. G., Hasnas S., Simionescu, Daffu N. Gh., Demetrescu N., Popescu Al., Popescu C., Georgescu G., Popescu P. N., Cantuniari V., Dunăreanu C., Basarabescu C., Dumitrescu G., Prodescu G., Cosmiță I., Dimovici D., Pompeiu C., Popescu F. și Georgescu C.

In curînd ministerul domeniilor va lua o dizpozițiune privitoare la distribuirea vițelor de la pepinierele statului.

Laboratorul de chimie de la ministerul domeniilor va începe să funcționeze în curînd sub direcțiunea d-lui dr. chimist Davila.

Ministerul domeniilor a confirmat vînzarea în loturi a moșiei Motîlva din județul Ialomița.

Concursurile de la școala veterinară, cari trebuiaŭ să se țină la 15 Octombrie, s'aŭ amînat pentru altă dată, din cauza.... retragerei concurenților!

D. Dim. Sturdza, președintele consiliului de miniștrii, a lucrat eri, împreună cu regele, la castelul Peleș.

Un accident

Răul obiceiŭ de a alerga în galop cu trăsurile pe Calea Victoriei face victime.

Sergenții de stradă, cari aŭ ordin să nu permită gonirea cailor pe străzile frecuentate, nu sunt de loc ascultați de către unii ciocoi și mai ales de către ofițerii ciocoi.

Din această cauză s'a întîmplat eri un accident care era să aibă urmări foarte funeste dacă nu intervenea publicul.

*

Un ofițer de administrație venea cu trăsura în goana calului pe Calea Victoriei. Ofițerul mîna singur calul. In dreptul pieței Teatrului gabrioleta trînti la pămînt pe un sărman bătrîn, rănindu'l grav. Calul se sperie atunci, o luă la fugă și sfărîmă dîrloagele gabrioletei. El fu cu mare greutate oprit de către publicul și birjarii ce se aflaŭ în cale.

N'ar fi oare timp ca să se ia măsuri severe în contra acelor cari prefac Calea Victoriei într'o șosea de alergări de cai?

A apărut No. 4 din Moda ilustrată cu numeroase ilustrațiuni splendide și ca supliment gratuit un patron croit de guler (haute nouveauté) 20 bani exemplarul.

*

Amintim cititoarelor «Modei ilustrate» că în numărul viitor se va da începutul romanului pe care numitul ziar îl va publica regulat în foiță, conform cererei lor.

Romanul ales pentru «Moda ilustrată» întrunește toate condițiunile unei scrieri destinate pentru familii.

El este intitulat **Romanul unui călugăr** *și se datorește cunoscutului scriitor HENRY MURGER.*

Din Focșani am primit aseară următoarea telegramă:

Atacul brutal săvîrșit eri contra domnului avocat Theodor Enibace de către o persoană obscură a indignat pe toți cetățenii. El merită să fie înfierat și considerat ca o pată rușinoasă pe fruntea autorului intelectual. Aceasta denotă o degradare morală, ce se resfrînge și asupra acelora cari ar patrona asemenea oameni. Denunțăm opiniunei publice, starea de barbarie ce se manifestă în societatea noastră.

Nicolae Voinov, Dimitrie Simionescu, Rîmniceanu, Costache Cottescu, Doctorul Macridescu, Dimitrie Tzam, Constantin Lupu, Simion Guriță, Dimitrie Caian, Colonel Paraschivescu, Alexandru Jurascu, Nicolae Raianu, Petre Barozzi, Ghiță Ioan, Nicolae G. Ilie, Costică Tatovici, Ion Chivu, Ion Giorgea, Andrei Coles, Vasile Nădejde, Nicolae Movilă, Nicolae Bene, Costică Negutz, Gheorghe Istrati, Dimitrie Gheorghiŭ, Iorgu G. Istrati, Matei Botez, Costică Mărgăritescu, Costache Ghiță, Dimitrie Adamovici.

ULTIMA ORĂ

Oprirea meetingului din Brăila

Hotărît, guvernul și-a pierdut mințile!

Comitetul național studențesc, după cum am anunțat, avea să țină azi un meeting național în Brăila, la care aveaŭ să ia cuvîntul studenții Iorgala, Gheorghiu și Miculescu, cît și cetățenii brăileni d-nii Bancotescu, de la Ligă, dr. Paladi, fratele fostului ministru de domenii, dr. Popa, Badenski și Dimitrescu.

*

Ieri studentul V. Dimitrescu a plecat la Brăila în urma unei telegrame ce se primise și prin care se anunța închirierea sălei Ralli pentru meetingul de azi. D. Dimitrescu avea misiunea să facă toate pregătirile necesare pentru ținerea meetingului.

In adevăr, s'a împărțit în Brăila manifestul studenților către brăileni, pe care l'am publicat la timp —și în toate straturile societăței brăilene meetingul iera așteptat cu mare nerăbdare.

*

Guvernul, temîndu-se de sigur să nu primească în curînd note și somațiuni de la Pesta, pentru „tolerațiunea agitațiunilor antimaghiare" (?!) s'a hotărît să recurgă la vechiul sistem al suprimarei libertății întrunirilor prin refuzarea sălilor de către antreprenori, cari, bine-înțeles, execută în această privință ordinele stricte trimise de guvern prin poliție.

*

In adevăr, eri pe la ora 4 p. m. cînd delegația studenților din comitetul național era deja gata să plece la Brăila, sosește pe adresa d-lui Tamara, membru în comitetul național, următoarea telegramă a studentului V. Dimitrescu:

Intrunirea amînată. Sala Ralli refuzată.

Dimitrescu.

De notat: telegrama expediată urgent și sosită în Capitală la ora 1. 50 m., n'a fost înmînată d-lui Tamara de cît la ora 4 p. m. — După ce adică a trecut prin cabinetul ministrului de interne pentru cenzură și mai ales pentru a o întîrzia, așa ca edițiile de seară ale ziarelor să nu mai poată afla cea mai recentă ispravă a guvernului în chestia națională.

*

E evident că guvernul a interzis meetingul național din Brăila — tot atît de evident însă e că guvernul a pornit'o pe povîrnișul care duce repede la prăpastie.

La Ligă, interzicerea meetingului a produs cea mai penibilă impresie.

Intre studenți domnește o vie agitație.

*

In Brăila, refuzarea Sălei Ralli a fost numai de cît recunoscută ca o mizerabilă manoperă polițisto-guvernamentală, și faptul a produs o adevărată perturbare în întreg orașul.

Brăilenii sînt profund indignați de mișelia comisă și mai hotărîți acum, ca ori-cînd, să organizeze un meeting monstru pentru Dumineca viitoare—cînd toate manoperile guvernului vor fi dejucate.

REPORTAGIU

Din Capitală

Am anunțat că în ziua de 5 Octombre o femee, anume Leanca Nae Anton, a încetat din viață în urma unor medicamente ce a luat pentru ca să avorteze.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucurescĭ* **10/22 Octombrie 1897.**

Napoleonul Fl	9 52½
Ruble „	127.1»
Credit Austalt „	351.25
» fonc. austr.	452. „
» ungar »	365,60
Drum fier austr.	331.90
Lombards. »	81.70
Alpines. „	129 »
Losuri turcești	59.80
Rentă perp. aur.	102.16
» arg. austr.	102.25
» aur » „	123.10
» „ ung. „	121.75
FRANCFORT	
Rentă Rom. 5% Fl	101.70
» » 4% „	89 »
BERLIN	
Napoleonul »	16.17
Ruble „	217. „
Disconto „	197.40
Schimb. Londra	20.21
„ Paris „	80.75
» Amsterdam	168.55
» Viena „	—
» Belgia „	80.45
» Italia „	76.65
Ren. Rom. 5% „	101,80
„ » 1890 4% „	92.25
» „ 1891 4% „	92.2
„ „ 1896 4% »	93. »
Imp. mun. Buc. „	101 80
PARIS	
Banca Otomană „	596. »
Los turcești. „	112.50
Impr. Egyptiane	—
» Helenic. »	— „
Drum de fier aus.	715. „
Alpines. „	282. „
RentaFran. 3½%	106.°7
» » 3% „	102.95
Ren. Rom. 5% „	102.80
„ „ 4% „	93.50
„ » 1896 4% „	93. »
Ren. Italiană „	93.35
» Ungară „	—

Impr. de stat romîne		
5%	Renta perpetuă lei	10[illegible]
5%	„ amor. 1891 „	101
5%	„ « (Im. 1892 »	102
5%	„ « din 1893 »	102
5%	„ „ 1894 int. „	95¼
5%	„ « (Im. 32½ milioane) „	89¾
4%	» „ (Im. 50 milioane) „	91½
4%	» „ (Im. 274 milioane) »	93½
4%	„ „ (Im. 45 milioane) „	91¾
4%	» „ (Im. 120 milioane) „	91¾
4%	» » (Im. 90 milioane) „	93½
5%	C. F. R. (Conv Schuldverschreib)	
6%	Oblig. Stat (Conv. rurale) „	108¾
Imprumuturĭ de orașe		
5%	Oblig. Comunei Bucureștĭ 1885 lei	98¾
5%	Oblig. Comunei Bucurescĭ 1884 „	—
5%	Oblig. Comunei Bucurescĭ 1888 „	—
5%	Oblig. Comunei Bucurescĭ 1890 „	98¾
Idem	Idem 1895 „	97
Imprumuturĭ de societățĭ		
5%	Scr. fonc. rurale lei	94½
5%	„ » urb. Buc. „	90¼
5%	» „ „ Iași „	87
Acțiunĭ		
	Banca Naț. Romîniei lei	—
	Banca Agricolă »	—
	Banca Romîniei »	—
	Soc. Asig. Dacia-Rom. »	—
	„ „ Națională »	—
	„ „ reas. Patrie »	—
	„ rom. con. luc. p. „	—
	» de Basalt artific. „	—
	„ Letea »	—

53

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

XII

Salonul baroanei Rolla

Atît numai că transportîndu-l sîngele care curgea în valuri din îngrozitoarea rană, însemnă cu roșu covoarele apartamentului, carourile din săli, pardoseala coridorului și treptele scărei.

Gregoryi opri ca aceste pete să fie spălate.

Vederea lor fu singura pedeapsă ce dînsul hotărî femeei vinovate. Amîndoi îmbătrîniră, de alt-fel, într'o dragoste reciprocă.

Ii citează încă și azi ca Philémon și Baucis du Pflastergasse. La Praga toate numirile au această groaznică armonie. Germanii sînt muzicanți din naștere.

. . . .

Contesa Koller terminase de a istorisi.

D. de Champrose dădu zgomotos semnalul de aplaudare. Aceasta fu destul să'i induioșeze pe toți in tuziasmul prefăcut veni în ajutorul entuziasmului adevărat și nu mai în parterul teatrelor se mai întîmplă așa ceva asemănărea cu ceea ce ținu cîte-va minute în salonul baronesei Rolla.

Ați fi zis de alt-fel că frumoasa daneză se jurase să zăpăcească toate capetele.

După invitațiunea generalului, care ținea să pună în evidență toate razele luminoase ale stelei cu care se fălea, ea se așeză la piano și începu să cînte.

D. de la Peyrade luă de o parte pe stăpîna casei.

— Ei bine, zise el, ești mulțumită?

—De ce, vă rog?...

— De ceea ce ați auzit mai adineaori.

Olimpia strînse din buze.

— Melodramă exotică!... Teatru de contrabandă!

— De acord, dar, încă odată, n'ați observat nimic deosebit?

— Ce să observ?

— Drace! și cînd ar fi numai aceasta!...

Baroana începu să'l tutuească.

— Iubitul meŭ, îmi vorbești prin șarade, prin rebusuri și prin hieroglife; or, n'am știut nici odată să descifrez obeliscurile...

— Fie; să mă explic atunci: ați observat că aventura principesei Lenor este, cu puțină deosebire, la fel cu a noastră?..,

— Ei și?...

— Vreaŭ să zic, de ce n'am profita pentru a ne scăpa ast-fel de acest personaj supărăcios... Nu'i vorba de cît a reînvia, a excita dorințele sale, apoi de a avea aerul că'i cedez și că'i daŭ întîlnire într'un loc oare-care, unde... va fi zugrumat, M'ai înțeles, nu'i așa?

—Da, răspunse laconic Olimpia.

Apoi, după un moment de tăcere, ea reluă:

—Vreaŭ să fiŭ sinceră cu dumneavoastră. Nu m'am gîndit de cît la asta în tot timpul cît femeea ceea vorbea — pentru că, vedeți, Grand-Jules este gelos și, în curînd saŭ mai tîrziŭ, un conflict de moarte se va isca între dînsul și omul care a cîștigat în locul lui afecțiunea mea...

Dar aici nu sîntem la Praga; Moldova nu curge sub ferestrele mele; n'am nici palate spațioase în fundul cărora să pot ascunde o execuțiune de acest fel, nici servitori credincioși pe brațele și tăcerea cărora mi-ar fi îngăduit să contez...

Priviri curioase ne urmăresc; guri flecărețe ne înconjoară, apoi, ori ce s'ar zice, există o poliție la Paris...

In sfîrșit, n'am nici gustul, nici puterea de a îndrepta o lovitură asupra capului fostului meŭ amant..

— Ei, d-zeule! dar cine v'o cere? Asta'i treaba barbarilor. In Franța arta de a zdrobi capetele nu intră —și vă felicit de aceasta — în educația damelor...

De cît, se găsesc oameni — și pariez că cunoașteți mulți de aceștia— cari nu se daŭ îndarat de la o faptă bine retribuită...

Prin împrejurul Parisului se găsesc localități cu ape unde întocmai ca Moldauluĭ, Sena poate să sluj easca de mormînt unuĭ cadavru.. Aŭ să închirieze o casă pe țărmul fluviului... Oamenii — tocmiți de noi — vor aștepta pe Godelet... Numai atît ca trebue să'l atragi..

— Rolul acesta de sirenă, mi-l păstrați?

— Scumpă doamnă, nu se potrivește el oare, cu ispititoarele d-tale farmeci?

Olimpia părea a sta la gînduri.

— Ce'i drept, bombonea ea, dacă o să trag ceva foloase...

— Ce spui!... Și cam cît ai vroi?

— Jumătate din suma, pe care ne-o cerea nouă.

— Două-zeci și cinci de mii de franci.., Nu'i glumă!..

Nu'mi ceri un ulcior de vin, ci, chiar un butoiŭ întreg!

— Vrei așa. bine, să fii nevoit, să scoți din punga... îndoit.

Fără să pui la socoteală beleaua de care ai să scapi... Căci odată ce bietul Jules va fi culcat în brațele ude ale Senei...

Baroana spun a toate astea ca o marchiză de Marivaux gata să cocheteze cu „cavalerul" în vre'o galantă spanțuială a spiritului și a inimei.

D. de la Peyrade îi sărută vîrful degetelor.

— Frumoasă prietenă, ești neînvinsă! Trebue să fac tot ce vrei.. Două-zeci de mii de franci... Adjudecați.

XV

La gara Saint Lazaro

După cîte-va zile, între șeapte și opt ore de seara, prințul Feodor Vasilicheff ședea la o masă de cafenea Felix — sub arcadele fostei gări Saint Lazare — care s'a perdut, de atunci. ca și acele arcade sub ciocanul dărămăturilor

Tînărul rus întors de la Monaco dacă o fi fost vre'o dată pe acolo — bea ceaiŭ citindŭ ziarul „Nordul" și fumînd țigări din Odesa, cum se cuvine să facă ori ce supus al Țarului care are grijă de tradițiuni și obiceiuri naționale.

Afară era un frig, și o umezeală O umbrelă din care curgea șiroae de ploaie trecu prin colțul străzei Amsterdam.

Acest pavilion de ștofă sprijinit pe oase de balenă — cum dicționarul academiei numea umbrela— nu apăra de cît în mod cu totul imperfect contra furiei ploaei redingota și pălăria veche a lui Jules Godelet.

Ex-cuirasierul începu să privească prin ferestrele cafenelelor.

Apoi, zărind ceea ce căuta, intră.

Micul prinț se ridică spre a-i face loc.

— Vezi, comandante, zise el, că sînt punctualist la întîlnire.

— Și eŭ de asemenea, mii de bombe! Prezent la apel! La militari aceasta e riguros!

Și Grand Jules strînse mîna nobilului cu tărie, aproape să i-o frîngă.

Era udat de sus pînă jos.

Avea o cravată fl. turîndă și mănuși de cele de 30 de bani.

Se așeză dinaintea unei mese în fața lui Feodor și, cu un suspin de satisfacție zise:

(Va urma)

Poliţia de siguranţă a descoperit pe femeia care a dat Leancăi să bea acele medicamente; ea se numeşte Dumitra Călin Novac şi este de loc din Ploeşti. Dumitra a fost arestată, iar afacerea s'a înaintat parchetului.

Aseară a fost prins de către un agent poliţienesc individul Sultan Constantinescu, care furase o ladă cu tutun prin spargerea unui vagon de marfă cu No. 4363 în gara de Nord.

Constantinescu a fost arestat.

O fată, anume Lorica, în etate de 15 ani, care sosise de curînd din T.-Măgurele, îmbolnăvindu-se eri dimineaţă, peste cîte-va ore a încetat din viaţă, în casa d-lui Ruse Rusescu, din strada Gabroveni 12, unde era în gazdă.

D-nii d-ri Erlich şi Stoianovici, cari aŭ fost chemaţi în ultimul moment, neputînd preciza din ce cauză a provenit moartea, aŭ făcut o adresă parchetului prin care fac cunoscut cazul.

D. prim-procuror Sărăţeanu, prezentîndu-se la faţa locului, după ce constată cazul, ordonă transportarea cadavrului la morgă spre a i se face autopsia.

Se presupune că ar fi la mijloc o sinucidere. Cazul se anchetează.

OFICIALE

* D. I. Constantinescu a fost numit profesor cu titlul provizor la catedra de geografie şi statistică de la şcoala comercială gradul al II-lea Iaşi.

* D. C. Vlaicu a fost confirmat în postul vacant de primar al oraşului Bacăŭ.

* D-nii Al. Marinescu, N. Visinescu, C. M. Chirculescu şi Pompei Popescu aŭ fost numiţi în posturile vacante de controlori fiscali de judeţe.

Pentru gospodine

Pomadă pentru întărirea unghiilor Adesea unghiile sînt aşa de moi în cît se strică şi se rup cu multă durere la cea mai mică rezistenţă. Pentru a le întări e bine să le acoperim cu următoarea pomadă: Uleiŭ de lentisc — 15 grame; sare albă — 3 gr.; — praf de saciz: 2.60 gr.; chlorat de potasă — 2 60 gr.; ceară galbenă 5 gr. Faceţi cu aceste substanţe pomada.

Gastr.

Tîrgul cerealelor
— prin poştă —

Din ţară

Brăila, 10 Octombrie.

Cereale vîndute:

Griŭ: 5.000 hectol.; 2 vag.; Kgr. pro hectol. 66—70; 9.40—13.70 preţ.

Porumb: 20.500 hect.; 3 vag.; Kgr. pro hectol.: 75—78; 5.85—5.90 preţ.

Orz: 2.100 hectolitri; — vag.; Kgr. pro hectol.: 56; 3.90 preţ.

Ovăz: 120.000 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: —; 9.20 preţ.

Secară: — hectol.; 10 vag.; Kgr. pro hectol.: 60—65; 8.40—9.20 preţ.

Cereale sosite:

Griŭ: 9.185 hectol. Porumb: 3.220 hectolitri. Secară: — hectolitri. Orz: 6.850 hectol. Ovăz: — hectolitri. Fasole: 370 hectolitri. Meiŭ: 750 hectolitri.

Marmorosch Blank & Comp.

Din străinătate
— prin fir telegrafic —

10 Octombrie 1897,

New-York: Tendinţa fermă; Grîŭ prompt 2 7/8 centime urcare; termin 3 centime urcare.

Porumb 1 centime urcare.

Londra: Tendinţa liniştită.

Anvers: Tendinţa susţinută.

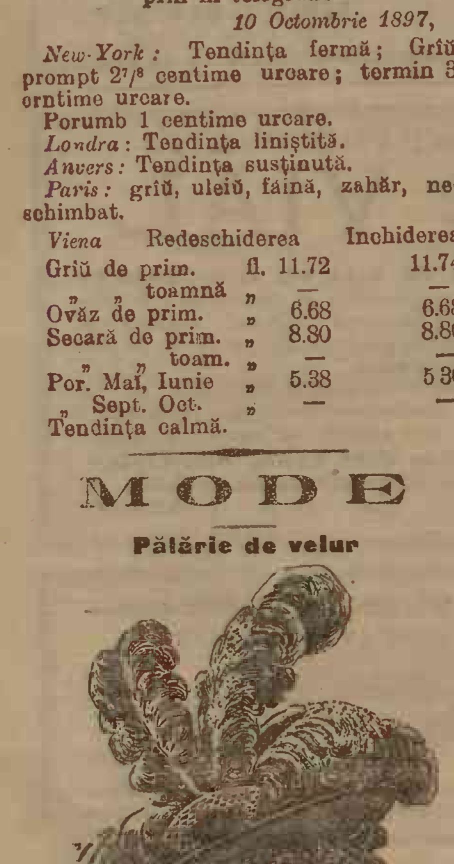
Paris: grîŭ, uleiŭ, făină, zahăr, neschimbat.

Viena		Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de prim.	fl.	11.72	11.74
„ „ toamnă	„	—	—
Ovăz de prim.	„	6.68	6.68
Secară de prim.	„	8.80	8.80
„ „ toam.	„	—	—
Por. Maĭ, Iunie	„	5.38	5 36
„ Sept. Oct.	„	—	—

Tendinţa calmă.

MODE

Pălărie de velur

Pălărie de velur pruniu; bordurile drepte; calotă joasă: două păsări şi o scurtă draperie formează toată garnitura.

Laura.

Starea civilă

Declaraţii de căsătorie

Muşeat Niţescu, cu d-şoara Ecaterina Ivan Take, Venzel Chladek, cu d-ra Luiza Dobert Dobinger, Solomon Hirsch, cu d-na Sultana Eschinazi, Ion Mihail Negreanu, cu d-na Ilinca Ileana, Michel Rozen, cu d-ra Miutza Catz, Rafailă Paşiu Craioveanu, cu d-ra Elena Stan Dumitru zis şi Făusescu, Niculae Anton Petre, cu d-ra Paraschiva Petre Gheorghe, Mihalache Nicolescu, cu d-ra Nicolina C. Nicolescu, Jurca Maxim, cu d-na Emilia Miculescu, Moritz Haimson, cu d-ra Priva M. Abramovici, Jacues H. Stein, cu d-ra Tivia Leia sin Ater, Dr. Ignatz Steinhart, cu d-ra Pepi Weinberg.

Revista cărţilor

La comédie socialiste, par Yves Guyot. Un volum în 80 de 500 de pagini. Editura bibliotecei Charpentier.

D. Yves Guyot este un adversar declarat şi violent al socializmului. In volumul de faţă şi-a adunat tot ce a scris în diferite ziare în această privinţă, toate polemicile cari le-a avut cu şefii teoretici ai socializmului francez. Lucrarea D-lui Yves Guyot este bună să fie cetită da toţi aceia cari se interesează de cestiunea socială. Amicii socializmului vor ceti cu folos această carte pentru a vedea cum sînt combătuţi, iar aceia ai ortodoxismului economic pe care îl reprezintă fostul ministru, vor vedea în aceste pagini leaderŭl ideilor lor. Un exemplar 3.50. In deposit în „Sala noastră de Depeşi".

Sala Adevĕruluĭ

Următoarele volume nouĭ sosite în *Sala noastră* se daŭ cu preţul de lei 3,25 în loc de preţul lor original de Paris care e de Lei 3,50:

Georges Courteline Le train de 8 h. 47, cu multe ilustraţiuni în culori de Guillaume.

Maurice Montégut Les détraqués.

Pierre Maël Ce que femme peut.

P. Mantegazza La physiologie de la femme.

Catulle Mendès L'art au théâtre 2 volume lei 6,50.

René Boylesve Sainte Marie des Fleurs, roman.

Emile Zola La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată.

Paul Adam La bataille d'Uhde.

Pentru provincie se adaugă porto.

Rubrica pentru toţi

Spectacole

Cafeneaua Naţională. — *Joi 9 Octombrie,* **Primul Concert de Orchestră** dat de *Capela de dame din Praga* sub conducerea renumitului şef de orchestră **I. Czibulka.** Inceputul la 8 ore seara. Intrarea liberă.

335-20

Theatrul Liric.— Marţi 14 Octombrie 1897, mare reprezentaţiune extraordinară dată în beneficiul domnului Coco Demetrescu, laureat al Conservatorului de declamaţie din Bucureşti pentru complectarea studiilor la Paris; se va reprezenta **Fluturaşii,** comedie în 3 acte, traducţiune după V. Sardou de M. Pascaly.

Depĕşări

10 Octombrie

Hotel Continental: Al. Picleanu, deputat, Buzău. Brezoianu, advocat, Ploeşti. Col. Gigurtu, militar, Craiova. Kenjin Père, voiajor, London. Kenjin fils, voiajor, London. Reinhold Kaufman, comers., Neugersdorf.

Hotel Boulevard: C. Algiu, prop., Giurgiu Conte Bray Steinburg, ministru german Wien. Anton Weid, comers., Craiova.

Hotel Capşa: M-r et M-me Hallier, inginer, Constanţa.

Hotel Frascati: Charles, inginer, Iaşi. C, Litarczek, inginer, Craiova. Rivat, monteor, Paris. Spitzler, voiajor, Paris

Hotel English: Brotescu, advocat, T.-Veste'. Jugureanu, doctor, C.-Lung. Zamfirescu, primar, C.-Lung. V. I. Radovici, procuror, Ploeşti.

Hotel de France: Waltz, comers., Eslingen. Wolf Adolf, comers., Iaşi. Betehheim, comers. Wien. Grandin Georg, comers., Berlin. Otto Frank, comers. Berlin

Hotel Union: S. Goldemberg, prop., Craiova. Pignatelli, comers., Rusciuk. Gruber, comers., Constanţa, Schmidt, comers., Constanţa. T. Pesteanu, proprietar, Arceşti. Anton Lepore, antrep., C.-Lung.

Hotel Colaro: Romanescu, prop., Fălticeni. Fabini, farmacist, Giurgiu, Fr. Froiler, comers., Helveţia. Carol Heppen, comers., Giurgiu.

Hotel Central: Braida, inginer, Giurgiu. Darmanof, prop., Craiova, Driva, meşier, Olteniţa. Cohen, comers., Cocargea. Grumberg, medic, Drăgăşani.

Hotel Bristol: Rakschwder, prof., Closterneuburg. Pascu, inginer, Iaşi Chiţu, advocat, Craiova. Atanasescu, medic, Craiova. Eugen Rosemberg, voiajor, Wien. Millescu, advocat. Severin, Adosaro Entren, Comarnic. M. Rudolf, voiajor, B.-Pesta. Ieno Vidor, inginer, Remschaid. Molnar magistrat, Cluj. Emil Kroch, voiajor, Remscaid. Carol Nagy, magistrat, Cluj.

Hotel Dacia: N. Constantinescu, comers. Făurei A. Ionescu, comers., Brăila. I. Angelescu, comers., Caracal. D. Constantinescu, func., Iaşi. Ionescu, advocat, Cîmpina. I. Fortescu, func., R.-Sărat. R Vasiliu, comers., Piteşti. N. Ştefan, comers., T.-Jiu.

Hotel Metropole: M-me Ştefl a, artistă. Slatina. Col Iarca, Militar, Iaşi. Negulescu, prop., Ploeşti Djambazoff, comers., Tulcea. Teodoroff, comers. Tulcea.

Băi

Stabilimentul de hidroterapie.—Str. Vestei, sub direcţiunea d-rului Erdreich.

Băi medicale, masaj, electrotecapie, gimnastică, cură după metoda părintelui Kneip; băi de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baia regală. Palatul Băilor Eforiei). Bulevardul Elisabeta. Haman, baie turco-romînă, (aier cald). Hidroterapie complectă. Localul complect restaurat. Piscina deschisă în toate zilele.

Băile Mitrasevsky str. Poliţie No. 4 şi 6 cel mai îngrijit şi mai bun stabiliment de băi de Aburi şi Putin mare basin cu apă limpede şi diferite duşuri sistematice.

Deschis în toate zilele.

Bibliografii

Sănătatea copiilor, revistă populară-medicală Colecţia pe anul 1896, 250 pagini de dr. Rappoport. Se găseşte de vînzare la librăriile: Alcalay, Sfetea şi Müller, pe preţul de 4 lei.

JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 120

DE D. CANDEL NAFTALI BUCURESTI

NEGRU (4 figuri)

ALB (6 figuri)

Alb trage şi face mat în două mutări

Dezlegarea problemeĭ de şah No. 117

1 D a4—c4; d6—d5; 2 D c4—e2—,
1 . . . . . , ... 2 . . . . . . ,
1 . . . . . , e6—e5; 2 D c4—d3—,
1 . . . . . , R e4-f4; 2 D c4—e6,
1 . . . . . , ... ,

Re4-d4; 3 Cf4-e6- mat
Re4 f4; 3 De2 e5- mat
Re4-f4; 3 Crd4 e3-mat
Rf4-g5; 3 De6-f6- mat
h5-h4; 3 Crd4-e3- mat

Aŭ dezlegat problema de şah No. 117

D-niĭ Renacar, Iosua M. Sieges, Brăila. Eugeniu Porn, Ploeşti. Iosef Iţicovici, P.-Neamţ.

Primul Turnir Naţional de probleme de şah al Adevĕruluĭ Politic-Literar

Pentru încurajarea compozitorilor de probleme de şah din ţară am luat hotărîrea de a înfiinţa un turnir de probleme. Un amator oferă ca premiŭ pentru cea mai bună compoziţiune o carte de şah de valoare tratînd, după alegerea cîştigătorului, despre teoria jocului saŭ despre probleme, în limba franceză saŭ germană.

Doritorii de a concura la acest turnir sînt rugaţi a trimite una saŭ două probleme în două mutări originale, nepublicate încă, într'o scrisoare care să nu conţie alta de cît problemele, dezlegarea lor şi numele autorului, notînd pe plic cuvîntul „*Turnir*".

Termenul pînă cînd se primesc problemele (saŭ rectificările eventuale la cele ce se vor fi trimis deja) este ziua de 31 Ianuarie 1898.

Nu vor fi admise probleme începînd cu şah saŭ cu bataia unei piese. E de dorit însă ca d-nii compozitori să observe cît mai strict posibil condiţiunil, de economie a materialului (adică în momentul matului toate figurile să contribue) şi de curăţenia matului (adică, în momentul matului cîmpurile de retragere ale Regelui Negru să fie tăiate numai de cîte o singură figură albă).

Mulţumind în numele tuturor adoratorilor nobilului joc, acestuĭ amator pentru frumoasa iniţiativă care ne pune în posibilitate d'a face turnirul interesant sperăm că acest exemplu va găsi imitatori pentru a face să urmeze în curînd alte turniruri.

Redacţia coloanei de şah

LOGOGRIF

De D. S. A. Weininger, *Bîrlad.*
Drept, popor am fost şi sînt,
De-ĭ invers în joc pătrund.

Dezlegarea aritmogrifuluĭ din No. 2949

Nodipus
Insulta
Casimir
Ocarina
Lemberg
Antioche
Elveţia

Aŭ deslegat aritmogriful din No 2949 d-niĭ Ghr. N. Constantinescu, *Giurgiu*. Jean Pală, Vasilescu V. Critţia, *Bodvo*. Th. N. Blănaru, Athan tem dt Nicolaŭ Nicodim-Baga, *Adjud.* Const. Gh. Grigoriŭ, Carol Waldman, *Botoşani.* Charles Iulius Frochlich, *Bîrlad.* B. Schapira, *Piatra-N.* I. Trotuşean, *Iaşi.* Marin M. Nedelea, *Zimnicea*. Gh. D. Athanasovici, *Ceamurlie.* Th. Lanzarici *Crunt*. Claudiŭ Preux, *Tulcea.* Mihalache Vioreanu, Stancovici, *Caracal.* A. Ciocanu, C. Wachtel, Dionisie Ionescu, Const. Zaharescu, I. Rasicovici, Jan M. Ionescu Alfred Rosenfeld, Costică Georgescu Pony D'Eaupe şi Cidlir, G. N. Diffo d'Artagnan-Ocna, X. Y. Z., *Bucureşti.* D-şoarele Lila Pavlovici, *T. Severin.* Miţa N. Paltineanu, *Buzăŭ* Sevastia Predescu *R.-Vîlcea.* Eugenia Claude, *Tulcea.* Elvira C. Grigorcea, *Bacăŭ.* Eugenia Pally, Rox. P. Gheorghiu, *Huşi.*

Premiul a fost cîştigat prin tragere la sorţi de d-l Th. Lanzarici, *Crunt.* Indată ce ne veţi trimite adresa exacta, veţi primi volumul intitulat: Şcoala de Ţesătorie.

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI"
No. 2970
Acest bon tăiat şi expediat împreună cu deslegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorţi la o carte ca premiu.